

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 59

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

15 februarie 2016

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 059/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 059/02	Cauza C-586/15 P: Recurs introdus la 12 noiembrie 2015 de Lotte Co. Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 15 septembrie 2015 în cauza T-483/12, Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	2
2016/C 059/03	Cauza C-595/15 P: Recurs introdus la 14 noiembrie 2015 de National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 4 septembrie 2015 în cauza T-577/12, NIOC și alții/Consiliul Uniunii Europene	3
2016/C 059/04	Cauza C-626/15: Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2015 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene	5

RO

2016/C 059/05	Cauza C-633/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 30 noiembrie 2015 – London Borough of Ealing/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	6
2016/C 059/06	Cauza C-640/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (Irlanda) la 2 decembrie 2015 – Minister for Justice and Equality/Tomas Vilkas	7
2016/C 059/07	Cauza C-657/15 P: Recurs introdus la 7 decembrie 2015 de Viasat Broadcasting UK Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 septembrie 2015 în cauza T-674/11, TV2/Danmark/Comisia Europeană	8
2016/C 059/08	Cauza C-659/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Germania) la 9 decembrie 2015 – Procedură penală împotriva lui Robert Căldăraru	9
2016/C 059/09	Cauza C-660/15 P: Recurs introdus la 8 decembrie 2015 de Viasat Broadcasting UK Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 septembrie 2015 în cauza T-125/12, Viasat Broadcasting UK Ltd/Comisia Europeană	9
2016/C 059/10	Cauza C-665/15: Acțiune introdusă la 14 decembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Portugheză	10

Tribunalul

2016/C 059/11	Cauza T-486/11: Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Orange Polska/Comisia („Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața poloneză a telecomunicațiilor — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 102 TFUE — Condiții impuse de operatorul istoric pentru autorizarea accesului remunerat al operatorilor noi la rețea și la serviciile cu ridicata de acces în bandă largă — Interes legitim de a constata o încălcare — Amenzi — Obligația de motivare — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Proportionalitate — Fond — Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor”)	12
2016/C 059/12	Cauza T-242/12: Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – SNCF/Comisia („Ajutoare de stat — Ajutoare puse în aplicare de Franța în favoarea Sernam SCS — Ajutoare pentru restructurare și recapitalizare, garanții și ștergerea datoriilor Sernam față de SNCF — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă — Aplicare abuzivă a ajutorului — Recuperare — Continuitate economică — Criteriul investitorului privat”)	13
2016/C 059/13	Cauza T-275/13: Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Italia/Comisia [„Regim lingvistic — Anunț de concursuri generale pentru recrutarea de administratori — Alegerea celei de a doua limbi dintre trei limbi — Limba de comunicare cu candidații la concurs — Regulamentul nr. 1 — Articolul 1d alineatul (1), articolul 27 și articolul 28 litera (f) din statut — Principiul nediscriminării — Proportionalitate”]	13
2016/C 059/14	Cauza T-295/13: Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Italia/Comisia [„Regim lingvistic — Rectificări la anunțurile de concursuri generale pentru recrutarea de administratori — Noi proceduri de concurs — Alegerea celei de a doua limbi dintre trei limbi — Regulamentul nr. 1 — Articolul 1d alineatul (1), articolul 27 și articolul 28 litera (f) din statut — Principiul nediscriminării — Proportionalitate”]	14

2016/C 059/15	Cauza T-510/13: Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Italia/Comisia [„Regim lingvistic — Anunț de concursuri generale pentru recrutarea de traducători — Alegerea celei de a doua limbi dintre trei limbi — Limba de comunicare cu candidații la concurs — Regulamentul nr. 1 — Articolul 1d alineatul (1), articolul 27 și articolul 28 litera (f) din statut — Principiul nediscriminării — Proportionalitate”]	15
2016/C 059/16	Cauzele conexe T-515/13 și T-719/13: Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Spania/Comisia („Ajutoare de stat — Construcții navale — Dispoziții fiscale aplicabile anumitor acorduri puse în aplicare pentru finanțarea și pentru achiziționarea de nave — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea în parte a acestuia — Acțiune în anulare — Afectare individuală — Admisibilitate — Avantaj — Caracter selectiv — Afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre — Atingere adusă concurenței — Obligația de motivare”)	16
2016/C 059/17	Cauza T-624/14: Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Bice International/OAPI – Bice (bice) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală bice — Marca națională figurativă anterioară 1926 BiCE RISTORANTE — Lipsa utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 57 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009”]	17
2016/C 059/18	Cauza T-79/15: Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Olympus Medical Systems/OAPI (3D) [„Marcă comunitară — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare figurative 3D — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	17
2016/C 059/19	Cauza T-673/14: Ordonanța Tribunalului din 8 decembrie 2015 – Italia/Comisia [„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Transport — Constituirea Airport Handling SpA — Decizie de deschidere a procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Act care nu este supus căilor de atac — Măsuri de ajutor puse în aplicare în totalitate la data introducerii acțiunii — Inadmisibilitate”]	18
2016/C 059/20	Cauza T-224/15: Ordonanța Tribunalului din 10 decembrie 2015 – Cofely Solelec și alții/Parlamentul („Acțiune în anulare — Achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Respingerea ofertei unui ofertant — Revocarea actului atacat — Nepronunțare asupra fondului”)	18
2016/C 059/21	Cauza T-543/15 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann și alții/ECHA [„Măsuri provizorii — REACH — Punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide — Includerea unei societăți, în calitate de furnizor al unei substanțe active, pe lista prevăzută la articolul 95 din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]	19
2016/C 059/22	Cauza T-669/15 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann și alții/ECHA [„Măsuri provizorii — REACH — Punerea la dispoziție pe piață și utilizarea de produse biocide — Înscrierea unei societăți, în calitate de furnizor al unei substanțe active, pe lista prevăzută la articolul 95 din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]	20
2016/C 059/23	Cauza T-600/15: Acțiune introdusă la 22 octombrie 2015 – PAN Europe și alții/Comisia	20
2016/C 059/24	Cauza T-630/15: Acțiune introdusă la 10 noiembrie 2015 – Scandlines Danmark și Scandlines Deutschland/Comisia	21
2016/C 059/25	Cauza T-631/15: Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2015 – Stena Line Scandinavia/Comisia	22

2016/C 059/26	Cauza T-673/15: Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2015 – Guardian Europe/Uniunea Europeană . .	23
2016/C 059/27	Cauza T-682/15 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2015 de Patrick Wanège împotriva Ordonanței din 15 septembrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-21/15 P, Wanège/Comitetul Regiunilor	24
2016/C 059/28	Cauza T-684/15 P: Recurs introdus la 27 noiembrie 2015 de Roderich Weissenfels împotriva Hotărârii din 24 septembrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-92/14, Weissenfels/Parlamentul . .	26
2016/C 059/29	Cauza T-688/15 P: Recurs introdus la 28 noiembrie 2015 de Peter Schönberger împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice din 30 septembrie 2015 în cauza F-14/12 RENV, Schönberger/Curtea de Conturi	27
2016/C 059/30	Cauza T-692/15: Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2015 – HTTS/Consiliul	28
2016/C 059/31	Cauza T-698/15 P: Recurs introdus la 2 decembrie 2015 de Juha Tapio Silvan împotriva Hotărârii din 22 septembrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-83/14, Silvan/Comisia	28
2016/C 059/32	Cauza T-705/15: Acțiune introdusă la 2 decembrie 2015 – Syriatel Mobile Telecom/Consiliul	30
2016/C 059/33	Cauza T-707/15: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Souruh/Consiliul	30
2016/C 059/34	Cauza T-708/15: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Cham și Bena Properties/Consiliul	31
2016/C 059/35	Cauza T-709/15: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Almashreq Investment Fund/Consiliul . . .	32
2016/C 059/36	Cauza T-710/15: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Drex Technologies/Consiliul	32
2016/C 059/37	Cauza T-711/15: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Othman/Consiliul	33
2016/C 059/38	Cauza T-712/15: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Crédit Mutuel Arkéa/BCE	33
2016/C 059/39	Cauza T-714/15: Acțiune introdusă la 2 decembrie 2015 – Makhoulf/Consiliul	34
2016/C 059/40	Cauza T-715/15: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2015 – BBY Solutions/OAPI – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)	35
2016/C 059/41	Cauza T-716/15: Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2015 – Gallardo Blanco/OAPI – Expasa Agricultura y Ganadería (Reprezentarea părții din fier dintr-o zăbală de cal în formă de H)	36
2016/C 059/42	Cauza T-718/15: Acțiune introdusă la 9 decembrie 2015 – PTC Therapeutics International/EMA . . .	37
2016/C 059/43	Cauza T-719/15 P: Recurs introdus la 8 decembrie 2015 de LP împotriva Ordonanței din 28 septembrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-73/14	37
2016/C 059/44	Cauza T-720/15: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2015 – Comisia/CINAR	38
2016/C 059/45	Cauza T-722/15: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2015 – Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns/Comisia	38
2016/C 059/46	Cauza T-723/15: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2015 – Genossenschaftsverband Bayern/Comisia .	40

2016/C 059/47	Cauza T-727/15: Acțiune introdusă la 14 decembrie 2015 – Justice & Environment/Comisia	41
2016/C 059/48	Cauza T-729/15: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2015 – MSD Animal Health Innovation and Intervet international/EMA	41
2016/C 059/49	Cauza T-737/15: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2015 – Hydro Aluminium Rolled Products/Comisia	42
2016/C 059/50	Cauza T-738/15: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2015 – Aurubis și alții/Comisia	43
2016/C 059/51	Cauza T-743/15: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2015 – Vinnolit/Comisia	44
2016/C 059/52	Cauza T-745/15: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2015 – FH Scorpio/OAPI – Eckes-Granini Group (YO!)	45
2016/C 059/53	Cauza T-746/15: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2015 – Biofa/Comisia	46
2016/C 059/54	Cauza T-750/15: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2015 – Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft și alții/Comisia	47
2016/C 059/55	Cauza T-755/15: Acțiune introdusă la 30 decembrie 2015 – Luxemburg/Comisia	48
2016/C 059/56	Cauza T-756/15: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2015 – Tengelmann Warenhandels-gesellschaft/OAPI – Federation Internationale des Logis (T)	49
2016/C 059/57	Cauza T-759/15: Acțiune introdusă la 29 decembrie 2015 – Fiat Chrysler Finance Europe/Comisia . .	49
2016/C 059/58	Cauza T-760/15: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2015 – Țările de Jos/Comisia	50
2016/C 059/59	Cauza T-482/15: Ordonanța Tribunalului din 7 decembrie 2015 – Ahrend Furniture/Comisia	51
Tribunalul Funcției Publice		
2016/C 059/60	Cauza F-148/15: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2015 – ZZ/Comisia	52
2016/C 059/61	Cauza F-151/15: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2015 – ZZ/Comisia	52

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2016/C 059/01)

Ultima publicație

JO C 48, 8.2.2016

Publicații anterioare

JO C 38, 1.2.2016

JO C 27, 25.1.2016

JO C 16, 18.1.2016

JO C 7, 11.1.2016

JO C 429, 21.12.2015

JO C 414, 14.12.2015

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 12 noiembrie 2015 de Lotte Co. Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 15 septembrie 2015 în cauza T-483/12, Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-586/15 P)

(2016/C 059/02)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Recurentă: Lotte Co. Ltd (reprezentant: M. Knitter, Rechtsanwältin)

Cealaltă parte din procedură: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 15 septembrie 2015 (T-483/12) și respingerea acțiunii în anulare a Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 3 septembrie 2012 (cauza R 2103/2010-4);
- cu titlu subsidiar, anularea hotărârii atacate a Tribunalului și trimiterea cauzei spre judecare;
- obligarea reclamantei (Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta critică faptul că Tribunalul a încălcat articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (denumit în continuare „RMC”). În mod concret, aceasta a invocat trei vicii care afectează în opinia sa hotărârea:

1. Recurenta a invocat că Tribunalul a aplicat criteriile de apreciere eronate atunci când a statuat că a existat o diferență admisibilă, potrivit articolului 15 alineatul (1) litera (a) din RMC, în modul concret de folosire a mărcii invocate în susținerea opoziției. În această privință, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a stabilit elementele distinctive ale mărcii invocate în susținerea opoziției prin aplicarea criteriilor de constatare a existenței unui risc de confuzie. Caracterul specific sau dominant al unor elemente în cadrul mărcii, care joacă un rol determinat în stabilirea existenței unui risc de confuzie, nu poate fi luat în considerare în același mod ca atunci când se face o apreciere a admisibilității unei utilizări a mărcii sub o formă diferită. În acest sens, nu se pune problema de se constata un risc de confuzie, ci, dimpotrivă, de a se stabili dacă forma sub care este utilizată marca diferă într-o măsură atât de nesemnificativă de forma sub care a fost înregistrată încât cele două semne pot fi considerate ca fiind, în ansamblu, echivalente.

2. În continuare, recurenta susține că Tribunalul a omis să țină cont de toate împrejurările relevante atunci când a stabilit elementele distinctive ale mărcii invocate în susținerea opoziției. În opinia sa, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin însușirea criteriilor aplicate de camera de recurs, fără a examina comparativ el însuși numeroasele elemente componente autonome ale mărcii complexe invocate în susținerea opoziției.
3. În opinia recurente, în motivarea hotărârii Tribunalului există contradicții și erori logice în ceea ce privește stabilirea formei sub care a fost utilizată marca. Într-adevăr, Tribunalul a indicat că semnul utilizat nu poate diferi de forma sub care a fost înregistrat decât prin „elemente nesemnificative”, iar, pentru a se aprecia că utilizarea a fost utilă pentru a se conserva drepturile asupra mărcii, semnul utilizat și marca înregistrată trebuie să fie considerate „ca fiind, în ansamblu, echivalente”. Potrivit recurente, Tribunalul face mențiuni contradictorii și erori de logică atunci când aplică aceste criterii de apreciere. În plus, Tribunalul a analizat în mod strict aspectul dacă cele trei elemente considerate distinctive se regăseau sau nu se regăseau în forma sub care marca a fost utilizată. Tribunalul a plecat, pe baza acestor criterii, de la premisa că marca a făcut obiectul unei utilizări utile, fără a lua în considerare faptul că formei sub care a fost utilizată marca i-au fost adăugate numeroase elemente, astfel încât semnul utilizat și marca înregistrată nu ar mai putea fi considerate „ca fiind, în ansamblu, echivalente”.

**Recurs introdus la 14 noiembrie 2015 de National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) și alții
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 4 septembrie 2015 în cauza T-577/12, NIOC și
alții/Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-595/15 P)

(2016/C 059/03)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente:

National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO), Karoon Oil & Gas Production Co., Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO), National Iranian Drilling Co. (NIDC), South Zagros Oil & Gas Production Co., Maroun Oil & Gas Co., Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC), Gachsaran Oil & Gas Co., Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC), West Oil & Gas Production Co., East Oil & Gas Production Co. (EOGPC), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC), Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (reprezentant: J.-M. Thouvenin, avocat)

Cealaltă parte din procedură:

Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentelor

- anularea Hotărârii pronunțate la 4 septembrie 2015 de Camera a șaptea a Tribunalului Uniunii Europene în cauza T-577/12;
- admiterea concluziilor pe care recurente le-au prezentat în fața Tribunalului Uniunii Europene;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

1. În cadrul primului motiv de anulare, recurente susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctul 44 din hotărârea atacată atunci când a statuat că, prin menționarea articolului 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 267/2012⁽¹⁾, trebuie să se considere că Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012⁽²⁾ menționează în mod clar că temeiul său juridic este reprezentat de acest articol alineatul (2).

2. În cadrul celui de al doilea motiv, recurente susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctele 55-57 din hotărârea atacată, care se rezumă în afirmația că „nu reiese din cuprinsul articolului 215 alineatul (2) că măsurile restrictive individuale adoptate împotriva unor persoane fizice sau juridice, a unor grupuri sau entități nestatale trebuie să fie adoptate potrivit procedurii prevăzute la articolul 215 alineatul (1) TFUE”. Pe de o parte, articolul 215 alineatul (1), singura dispoziție din TFUE consacrată măsurilor restrictive, prevede în mod clar că procedura aplicabilă pentru astfel de măsuri este cea pe care acesta o prevede, și nu prevede o altă procedură; pe de altă parte, articolul 291 TFUE este incompatibil cu articolul 215 alineatul (2) TFUE; cu titlu subsidiar, articolul 291 alineatul (2) TFUE nu poate fi considerat ca fiind de natură să furnizeze Consiliului un temei juridic suplimentar față de cel constituit de articolul 215 alineatul (2) TFUE pentru adoptarea unor măsuri restrictive; în sfârșit, și cu titlu subsidiar în cazul în care se decide că articolul 291 alineatul (2) TFUE este de natură să ofere Consiliului un temei juridic suplimentar față de cel constituit de articolul 215 alineatul (2) TFUE, pentru adoptarea unor măsuri restrictive, recurgerea la acest temei juridic nu ar fi, în speță, mai puțin nelegală.
3. În cadrul celui de al treilea motiv, care este prezentat cu titlu subsidiar în cazul în care se statuează că recurgerea la articolul 291 alineatul (2) TFUE, pentru a sta la baza adoptării unor măsuri restrictive individuale, este posibilă din punct de vedere juridic în cadrul unei politici de adoptare a unor măsuri restrictive întemeiate inițial pe articolul 215 TFUE, recurente susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, în esență, la punctele 75-83 din hotărârea sa, că Consiliul Uniunii a „justificat temeinic”, pentru a prelua formularea articolului 291 alineatul (2), recurgerea la această procedură derogatorie, care era singura disponibilă în speță. Pe de o parte, justificarea cerută trebuie să fie explicită; pe de altă parte, chiar dacă se presupune că o justificare implicită poate îndeplini această cerință, ea nu este îndeplinită în speță, Tribunalul interpretând textele în cauză în mod eronat.
4. În cadrul celui de al patrulea motiv, care este prezentat cu titlu subsidiar în cazul în care se statuează că recurgerea la articolul 291 alineatul (2) TFUE, pentru a sta la baza adoptării unor măsuri restrictive individuale, este posibilă din punct de vedere juridic în cadrul unei politici de adoptare a unor măsuri restrictive întemeiate pe articolul 215 TFUE, recurente susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 87 din hotărârea sa, că articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul nr. 267/2012 „rezervă Consiliului competența de a executa dispozițiile articolului 23 alineatele (2) și (3) din regulamentul menționat”, ceea ce ar fi suficient pentru a îndeplini obligația de motivare privind indicarea temeiului juridic al acestei dispoziții, care ar fi articolul 291 alineatul (2) TFUE. Potrivit recurentelor, Tribunalul a ajuns la această concluzie printr-o interpretare eronată din punct de vedere juridic a articolului 46 alineatul (2) din Regulamentul nr. 267/2012.
5. În cadrul celui de al cincilea motiv, care este prezentat cu titlu subsidiar în cazul în care se statuează că recurgerea la articolul 291 alineatul (2) TFUE, pentru a sta la baza adoptării unor măsuri restrictive individuale, este posibilă din punct de vedere juridic în cadrul unei politici de adoptare a unor măsuri restrictive întemeiate pe articolul 215 TFUE, recurente susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare, la punctele 86-88 din hotărârea sa, întrucât a apreciat că obligația de motivare a actelor juridice ale Uniunii nu obliga Consiliul să indice în mod expres că Regulamentul nr. 267/2012 era întemeiat pe articolul 291 alineatul (2) TFUE în ceea ce privește temeiul legal al articolului 46 alineatul (2) din Regulamentul nr. 267/2012.
6. În cadrul celui de al șaselea motiv, recurente susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctele 100 și 103 și de asemenea la punctele 108 și 110, că respectarea, prin măsuri restrictive adoptate de Uniune, a principiilor securității juridice și previzibilității legii, din care rezultă că măsurile menționate trebuie să fie clare și precise, se verifică în raport cu regulile jurisprudențiale de interpretare uniformă a actelor Uniunii, care impun ca aceste acte să fie interpretate și aplicate în lumina versiunilor existente în celelalte limbi oficiale.
7. În cadrul celui de al șaptelea motiv, recurente susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctul 134 din hotărârea sa considerând că articolul 23 alineatul (2) punctul (d) din Regulamentul nr. 267/2012 (criteriul în litigiu) este conform cu principiile statului de drept și mai general cu dreptul Uniunii Europene, deoarece nu ar fi „nici arbitrar, nici discreționar” și, la punctul 140 din hotărârea sa, că „criteriul în litigiu limitează puterea de apreciere a Consiliului, instituind criterii obiective, și garantează gradul de previzibilitate cerut de dreptul Uniunii”. În această privință, recurente susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin interpretarea criteriului în litigiu prin raportare la Hotărârea din 13 martie 2012 *Melli Bank/Consiliul* (C-380/09 P).

8. În cadrul celui de al optulea motiv, cu titlu subsidiar, recurențele susțin că dacă se presupune că sensul care trebuie atribuit termenului „asociație” este cel dat de Tribunal, s-ar impune să se constate că acesta a fost aplicat în mod eronat în speță.

- ⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1).
- ⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 16).

Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2015 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-626/15)

(2016/C 059/04)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: A. Bouquet, E. Paasivirta și C. Hermes, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea în parte a deciziei Consiliului din 11 septembrie 2015, astfel cum este conținută în concluzia Președintelui Comitetului Reprezentanților Permanenți din 11 septembrie 2015 de aprobare a prezentării, în numele Uniunii și al statelor membre ale acesteia, a unui document de reflecție referitor la o viitoare propunere către Comisie pentru conservarea resurselor marine vii ale Antarcticii, care vizează crearea unei zone marine protejate în marea Weddell, reluată în procesul-verbal sumar din 23 septembrie 2015 al celei de a 2554-a reuniuni a Comitetului Reprezentanților Permanenți (Documentul 11837/15, punctul 65, paginile 19 și 20 și Documentul 11644/1/15/REV), în măsura în care Consiliul a impus ca documentul de reflecție să fie prezentat în numele Uniunii și a statelor membre ale acesteia, în loc să fie prezentat doar în numele Uniunii;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acestei acțiuni, Comisia solicită respectuos Curții anularea deciziei Consiliului din 11 septembrie 2015, în măsura în care Consiliul a impus ca documentul de reflecție către Comisie pentru conservarea resurselor marine vii ale Antarcticii, care vizează crearea unei zone marine protejate în marea Weddell să fie prezentat în numele Uniunii și a statelor membre ale acesteia, în loc să fie prezentat doar în numele Uniunii.

Comisia este de părere că, prin faptul că a considerat că competența în materie ar fi partajată și prin faptul că a apreciat că, în consecință, decizia privind documentul de reflecție trebuia să fie luată prin consens, iar acesta trebuia să fie prezentat în numele Uniunii și a statelor membre ale acesteia, decizia atacată ar fi nelegală, prin aceea că împiedică, astfel, Comisia, să prezinte acest document doar în numele Uniunii, cu încălcarea competenței exclusive a Uniunii în materie (și a prerogativelor Comisiei de a reprezenta Uniunea).

Comisia invocă două motive de drept în susținerea acțiunii sale în anulare a deciziei atacate.

În primul rând, Comisia susține că, adoptând actul atacat, Consiliul a încălcat competența exclusivă a Uniunii în materie de conservare a resurselor biologice ale mării, astfel cum figurează la articolul 3 alineatul (1) punctul (d) TFUE. Primo, Comisia apreciază că Consiliul a încălcat contextul juridic al măsurii vizate prin actul atacat, atât în cadrul Convenției privind conservarea resurselor marine vii ale Antarcticii, cât și în cadrul Uniunii. Secundo, Comisia consideră că Consiliul a încălcat scopul și conținutul acestei măsuri.

În al doilea rând, Comisia susține, cu titlu subsidiar, că, chiar în condițiile în care măsura nu trebuia să fie considerată ca fiind o măsură de conservare a resurselor biologice ale mării în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul (d) TFUE, prin adoptarea actului atacat, Consiliul a încălcat, în orice caz, competența exclusivă a Uniunii, în măsura în care Uniunea dispune de competența exclusivă externă în materie, deoarece măsura avută în vedere ar putea aduce atingere normelor Uniunii sau ar putea modifica domeniul de aplicare al acestora în sensul articolului 3 alineatul (2) TFUE. Primo, comisia apreciază că Consiliul nu a respectat faptul că măsura avută în vedere ar putea aduce atingere sau ar putea modifica domeniul de aplicare a două regulamente din dreptul derivat [Regulamentele (CE) nr. 600/2004 ⁽¹⁾ și (CE) nr. 601/2004 ⁽²⁾]. Secundo, Comisia consideră că Consiliul nu a ținut seama de faptul că s-ar putea aduce atingere poziției-cadru a Uniunii din iunie 2004 sau că ar putea fi modificat domeniul de aplicare al acesteia.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 600/2004 al Consiliului din 22 martie 2004 de stabilire a anumitor măsuri tehnice aplicabile activităților de pescuit în zona vizată de Convenția privind conservarea resurselor marine vii ale Antarcticii (JO L 97, p. 1, Ediție specială, 4/vol. 7, p. 138).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 601/2004 al Consiliului din 22 martie 2004 de stabilire a unor măsuri de control aplicabile activităților de pescuit în zona care face obiectul Convenției privind conservarea resurselor marine vii ale Antarcticii și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 3943/90, (CE) nr. 66/98 și (CE) nr. 1721/1999 (JO L 97, p. 16, Ediție specială, 11/vol. 35 p. 35).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la
30 noiembrie 2015 – London Borough of Ealing/Commissioners for Her Majesty's Revenue and
Customs**

(Cauza C-633/15)

(2016/C 059/05)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamant: London Borough of Ealing

Pârâți: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Întrebările preliminare

- 1) Regatul Unit are dreptul, în temeiul articolului 133 ultimul paragraf din Directiva TVA ⁽¹⁾, să impună organismelor de drept public condiția menționată la litera (d) a articolului menționat (i) în cazul în care operațiunile în cauză erau impozabile în Regatul Unit la 1 ianuarie 1989, dar celelalte servicii sportive erau scutite la acea dată și (ii) în cazul în care operațiunile în cauză nu au făcut obiectul scutirii în temeiul dreptului național înainte ca Regatul Unit să încerce să impună condiția prevăzută la articolul 133 litera (d)?

- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, Regatul Unit are dreptul să impună condiția prevăzută la articolul 133 litera (d) din Directiva TVA în cazul organismelor de drept public fără scop lucrativ, fără a aplica aceeași condiție organismelor fără scop lucrativ care nu sunt supuse dreptului public?
- 3) În cazul în care răspunsul la a doua întrebare de mai sus este afirmativ, Regatul Unit are dreptul să excludă de la beneficiul scutirii prevăzute la articolul 132 alineatul (l) litera (m) toate organismele publice fără scop lucrativ fără a aprecia în fiecare caz în parte dacă acordarea scutirii ar fi susceptibilă să cauzeze denaturări ale concurenței în dezavantajul întreprinderilor comerciale supuse TVA-ului?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (Irlanda) la 2 decembrie 2015 – Minister for Justice and Equality/Tomas Vilkas

(Cauza C-640/15)

(2016/C 059/06)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister for Justice and Equality

Pârât: Tomas Vilkas

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 23 din Decizia-cadru (¹) are în vedere și/sau permite să se convină asupra unei noi date a predării de mai multe ori?
- 2) În caz afirmativ, acest fapt este valabil în vreuna sau toate situațiile următoare: și anume, atunci când predarea persoanei căutate în termenul prevăzut la alineatul (2) a fost deja împiedicată de un caz de forță majoră în oricare dintre statele membre, ceea ce a condus la un acord asupra unei noi date a predării, iar un asemenea caz de forță majoră -
- i) se constată că există în continuare; sau
- ii) dacă a încetat, se constată că reapare; sau

- iii) dacă a încetat, a apărut o altă asemenea împrejurare care a împiedicat sau este susceptibilă să împiedice predarea persoanei căutate în termenul necesar, stabilit în raport cu noua dată de predare menționată?

(¹) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3.

**Recurs introdus la 7 decembrie 2015 de Viasat Broadcasting UK Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a opta) din 24 septembrie 2015 în cauza T-674/11, TV2/Danmark/Comisia Europeană**

(Cauza C-657/15 P)

(2016/C 059/07)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Recurentă: Viasat Broadcasting UK Ltd (reprezentanți: M. Honoré și S. Kalsmose-Hjelmberg, avocați)

Celelalte părți din procedură: TV2 Danmark A/S, Comisia Europeană, Regatul Danemarcei

Concluziile recurente

- Anularea punctului 1 al dispozitivului Hotărârii pronunțate de Tribunal la 24 septembrie 2015 în cauza T-674/11, TV2/Danmark/Comisia (primul capăt de cerere); și
- Anularea în parte a Hotărârii pronunțate de Tribunal la 24 septembrie 2015 în cauza T-674/11, TV2/Danmark/Comisia, în măsura în care Tribunalul a admis al treilea aspect al primului motiv invocat de reclamantă (al doilea capăt de cerere); și
- Pronunțarea în favoarea Comisiei în acțiunea în anulare introdusă de TV2 și de Regatul Danemarcei; și
- Obligarea TV2/Danmark și a Regatului Danemarcei, reclamante în primă instanță, la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Viasat.

Motivele și principalele argumente

În ceea ce privește primul motiv, Viasat susține că Tribunalul a reținut în mod incorect o eroare săvârșită de Comisie atunci când a considerat că veniturile din publicitate încasate de TV2 Reklame A/S în 1995 și în 1996 constituie ajutoare de stat.

Viasat susține de asemenea că veniturile din publicitate realizate în 1995 și în 1996 implicau un transfer de resurse de stat, întrucât veniturile din publicitate erau transferate prin societatea TV2 Reklame A/S și prin Fondul TV2, ambele controlate de stat. În plus, utilizarea efectivă a resurselor era decisă de ministrul Culturii (Kulturministeren) și de Comisia de finanțe din cadrul Parlamentului (Folketingets Finansudvalg). Tribunalul a reținut de asemenea în mod incorect că TV2 avea dreptul legal la resursele din Fondul TV2 sau la părți din acesta.

În ceea ce privește cel de al doilea capăt de cerere, Viasat susține că Tribunalul a admis în mod greșit argumentul reclamantei potrivit căruia în speță a doua condiție Altmark era îndeplinită (punctele 88-111). Viasat observă că Tribunalul examinează în hotărârea sa numai interpretarea deciziei atacate pe care Comisia ar fi susținut-o, în opinia Tribunalului, în memoriile sale prezentate în fața Tribunalului, fără să examineze motivarea deciziei atacate. Niciun element din cuprinsul punctelor (114)-(116) din decizia atacată nu arată că a doua condiție Altmark ar include o cerință privind eficiența din partea beneficiarului compensației.

Astfel, Tribunalul ar fi trebuit să se pronunțe cu privire la problema dacă în mod legal Comisia putea pretinde, în raport cu a doua condiție Altmark, pe lângă caracterul previzibil al veniturilor viitoare din publicitate realizate de TV2 (cu alte cuvinte, al intrărilor), și pe cel al costurilor legate de calcularea compensației.

Viasat susține că cerința formulată de Comisie privind un nivel suficient de transparență a costurilor este o consecință logică și necesară a libertății largi de care dispune un furnizor al unui serviciu public în domeniul radioului și al televiziunii (a se vedea printre altele punctul 214 din Hotărârea BUPA/Comisia, T-289/03, EU:T:2008:29).

Necesitatea transparenței costurilor este de asemenea relevantă în ceea ce privește celelalte criterii Altmark (a se vedea Hotărârea Curții Viasat/Comisia, T-125/12, EU:T:2015:687, punctele 80-83).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Germania) la
9 decembrie 2015 – Procedură penală împotriva lui Robert Căldăraru**

(Cauza C-659/15)

(2016/C 059/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Părțile din procedura principală

Robert Căldăraru

Cealaltă parte din procedură: Generalstaatsanwaltschaft Bremen

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o extrădare în scopul executării unei pedepse nu poate fi autorizată atunci când există indicii temeinice potrivit cărora condițiile de detenție în statul membru emitent încalcă drepturile fundamentale ale respectivei persoane, precum și principiile generale ale dreptului consacrate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană sau acesta trebuie interpretat în sensul că, în aceste cazuri, statul de executare poate condiționa sau trebuie să condiționeze decizia privind autorizarea unei extrădări de oferirea de garanții privind respectarea condițiilor de detenție? În acest scop, poate sau trebuie statul membru de executare să formuleze cerințe minime concrete privind condițiile de detenție care trebuie garantate?
- 2) Articolul 5 și articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre trebuie interpretate în sensul că autoritatea judiciară emitentă are de asemenea dreptul de a furniza garanții privind respectarea condițiilor de detenție sau acest aspect rămâne guvernat de normele naționale privind competența din statul membru emitent?

⁽¹⁾ JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3.

**Recurs introdus la 8 decembrie 2015 de Viasat Broadcasting UK Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a opta) din 24 septembrie 2015 în cauza T-125/12, Viasat Broadcasting UK Ltd/Comisia
Europeană**

(Cauza C-660/15 P)

(2016/C 059/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Viasat Broadcasting UK Ltd (reprezentanți: M. Honoré și S. Kalsmose-Hjelmborg, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Danemarcei, TV2/Danmark A/S

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii pronunțate în cauza T-125/12 Viasat Broadcasting UK Ltd/Comisia Europeană;
- anularea Deciziei Comisiei 2011/839/UE ⁽¹⁾ din 20 aprilie 2011 privind măsurile adoptate de statul danez în favoarea TV2/Danmark;
- obligarea părții din prima instanță la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața Tribunalului și a Curții
sau, în subsidiar,
- anularea hotărârii atacate;
- trimiterea hotărârii spre rejudicare la Tribunal și
- amânarea deciziei privind cheltuielile de judecată în prima instanță și ulterioare.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Viasat Broadcasting UK Ltd susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a stabilit că, în cadrul aprecierii sale în temeiul articolului 106 alineatul (2) TFUE, Comisia nu era obligată să ia în considerare faptul că ajutorul acordat TV2 i-a fost acordat fără respectarea principiilor fundamentale ale transparenței și eficienței costurilor.

În special, Viasat susține că Tribunalul a săvârșit erori de drept (1) atunci când s-a întemeiat pe Hotărârea M6 și pe jurisprudența similară pentru a respinge cererea Viasat, (2) atunci când a susținut că argumentele Viasat conduc la un „împas logic”, (3) atunci când a respins importanța Comunicărilor SIEG 2005 și 2011 și a Comunicării din 2009 privind radiodifuziunea și (4) atunci când a susținut că Comunicarea din 2009 privind radiodifuziunea a împiedicat Comisia să aplice metodologia care, în opinia Viasat, reiese din articolul 106 alineatul (2) TFUE.

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 20 aprilie 2011 privind măsurile puse în aplicare de Danemarca (C 2/03) în favoarea TV2/Danmark (JO L 340, p. 1).

Acțiune introdusă la 14 decembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-665/15)

(2016/C 059/10)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Guerra e Andrade și J. Hottiaux, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, prin neconectarea la rețeaua de permise de conducere a Uniunii Europene, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 alineatul (5) litera (d) din Directiva 2006/126/CE ⁽¹⁾

— obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Din Directiva 2006/126 și din jurisprudență reiese că statului membru emitent al unui permis de conducere îi revine obligația să verifice dacă sunt îndeplinite cerințele minime pentru emiterea unui permis de conducere.

Or, dacă statul portughez nu este conectat la rețeaua de permise de conducere a Uniunii Europene (RESPER), el nu poate verifica dacă sunt îndeplinite cerințele minime pentru emiterea unui permis de conducere. El nu poate verifica, printre altele, dacă candidatul este deja titular al unui permis de conducere într-un alt stat membru.

Pe de altă parte, din moment ce nu este conectat la RESPER, statul portughez împiedică alte state membre să verifice, împreună cu el, dacă sunt îndeplinite cerințele minime pentru emiterea unui permis de conducere.

În plus, celelalte state membre nu pot efectua niciun control, împreună cu Portugalia, privind situațiile în care cerințele minime impuse pentru emiterea unui permis de conducere erau vădit neîndeplinite.

Astfel, întrucât nu este conectată la RESPER, Portugalia repune în discuție obiectivul esențial al obligației de conectare la rețea și al Directivei 2006/126 înseși, care este sporirea siguranței rutiere prin facilitarea liberei circulații a persoanelor.

Articolul 7 alineatul (5) litera (d) din directivă stabilește în mod clar că statele membre trebuie să utilizeze rețeaua de permise de conducere a Uniunii Europene, în special pentru a facilita controalele și pentru a împiedica deținerea de către o persoană a mai multor permise de conducere.

Articolul 16 alineatul (2) din directivă stabilește că statele membre trebuiau să pună în aplicare articolul 7 alineatul (5) litera (d) din directivă până la 19 ianuarie 2013.

⁽¹⁾ Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată) (JO L 403, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Orange Polska/Comisia

(Cauza T-486/11) ⁽¹⁾

(„Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața poloneză a telecomunicațiilor — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 102 TFUE — Condiții impuse de operatorul istoric pentru autorizarea accesului remunerat al operatorilor noi la rețea și la serviciile cu ridicata de acces în bandă largă — Interes legitim de a constata o încălcare — Amenzi — Obligația de motivare — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Proportionalitate — Fond — Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor”)

(2016/C 059/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Orange Polska S.A., fostă Telekomunikacja Polska S.A. (Varșovia, Polonia) (reprezentanți: inițial M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, avocați, A. Howard, barrister, și C. Vajda, QC, ulterior M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, A. Howard și D. Beard, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial B. Gencarelli, K. Mojzesowicz și G. Koleva, ulterior K. Mojzesowicz, G. Koleva și M. Malferrari și în cele din urmă G. Koleva, M. Malferrari, É. Gippini Fournier și J. Szczodrowski, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (Varșovia, Polonia) (reprezentanți: P. Rosiak și K. Karasiewicz, avocați)

Intervenientă în susținerea pârâtei: European Competitive Telecommunications Association (reprezentanți: inițial P. Alexiadis și J. MacKenzie, ulterior J. MacKenzie, solicitors)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare în tot sau în parte a Deciziei C(2011) 4378 final a Comisiei din 22 iunie 2011 privind o procedură inițiată în aplicarea articolului 102 TFUE (cazul COMP/39.525 – Telecomunicații poloneze) și, pe de altă parte, o cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate de Comisie la articolul 2 din această decizie.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Orange Polska S.A. suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji și European Competitive Telecommunications Association suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 340, 19.11.2011.

Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – SNCF/Comisia**(Cauza T-242/12) ⁽¹⁾**

(„Ajutoare de stat — Ajutoare puse în aplicare de Franța în favoarea Sernam SCS — Ajutoare pentru restructurare și recapitalizare, garanții și ștergerea datoriilor Sernam față de SNCF — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă — Aplicare abuzivă a ajutorului — Recuperare — Continuitate economică — Criteriul investitorului privat”)

(2016/C 059/12)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (Paris, Franța) (reprezentanți: P. Beurier, O. Billard și V. Landes, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și B. Stromsky, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Franceză (reprezentanți: inițial D. Colas și J. Gstalter, ulterior D. Colas și J. Rossi și în final D. Colas și J. Bousin, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Mory SA, în lichidare (Pantin, France) și Mory Team, în lichidare (Pantin) (reprezentanți: B. Vatier și F. Loubières, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2012/398/UE a Comisiei din 9 martie 2012 privind ajutorul de stat Nr. SA. 12522 (C 37/08) – Franța – Punerea în aplicare a deciziei Sernam 2 (JO L 195, p. 19)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea formulată de Société nationale des chemins de fer français (SNCF).
- 2) SNCF suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 4) Mory și Mory Team suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 273, 8.9.2012.

Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Italia/Comisia**(Cauza T-275/13) ⁽¹⁾**

[„Regim lingvistic — Anunț de concursuri generale pentru recrutarea de administratori — Alegerea celei de a doua limbi dintre trei limbi — Limba de comunicare cu candidații la concurs — Regulamentul nr. 1 — Articolul 1d alineatul (1), articolul 27 și articolul 28 litera (f) din statut — Principiul nediscriminării — Proportionalitate”]

(2016/C 059/13)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de P. Gentili și de S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall, B. Eggers și G. Gattinara, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Spaniei (reprezentant: J. García-Valdecasas Dorrego, abogado del Estado)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și B. Beutler, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a anunțului de concurs general EPSO/AD/249/13 pentru constituirea a două liste de rezervă pentru recrutarea de administratori, destinate ocupării unor posturi vacante în domeniile macroeconomiei și economiei financiare (JO 2013, C 75 A, p. 1).

Dispozitivul

- 1) *Anulează anunțul de concurs general EPSO/AD/249/13 pentru constituirea a două liste de rezervă pentru recrutarea de administratori, destinate ocupării unor posturi vacante în domeniile macroeconomiei și economiei financiare.*
- 2) *Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Republica Italiană.*
- 3) *Regatul Spaniei și Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată aferente intervențiilor lor.*

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013.

Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Italia/Comisia

(Cauza T-295/13) ⁽¹⁾

[„Regim lingvistic — Rectificări la anunțurile de concursuri generale pentru recrutarea de administratori — Noi proceduri de concurs — Alegerea celei de a doua limbi dintre trei limbi — Regulamentul nr. 1 — Articolul 1d alineatul (1), articolul 27 și articolul 28 litera (f) din statut — Principiul nediscriminării — Proporționalitate”]

(2016/C 059/14)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de P. Gentili și de S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall, B. Eggers și G. Gattinara, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Spaniei (reprezentanți: J. García-Valdecasas Dorrego, abogado del Estado)

Obiectul

Cerere de anulare a rectificării la anunțul de concurs general EPSO/AD/177/10, pentru constituirea unei liste de rezervă pentru recrutarea de administratori în domeniile administrației publice europene, dreptului, economiei, auditului și tehnologiilor informației și comunicării (JO 2013 C 82 A, p. 1), precum și a rectificării la anunțurile de concursuri generale EPSO/AD/178/10 și EPSO/AD/179/10 pentru constituirea unor liste de rezervă pentru recrutarea de administratori în domeniile biblioteconomiei, științelor informației și audiovizualului (JO 2013, C 82 A, p. 6)

Dispozitivul

- 1) Anulează rectificarea, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la 21 martie 2013, la anunțul de concurs general EPSO/AD/177/10, pentru constituirea unei liste de rezervă pentru recrutarea de administratori în domeniile administrației publice europene, dreptului, economiei, auditului și tehnologiilor informației și comunicării și rectificarea, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la 21 martie 2013, la anunțurile de concursuri generale EPSO/AD/178/10 și EPSO/AD/179/10 pentru constituirea unor liste de rezervă pentru recrutarea de administratori în domeniile biblioteconomiei, științelor informației și audiovizualului (JO 2013, C 82 A, p. 6), cu natura și conținutul identificate la punctele 68-70 din prezenta hotărâre.
- 2) Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Republica Italiană.
- 3) Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată aferente intervenției sale.

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013.

Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Italia/Comisia

(Cauza T-510/13) ⁽¹⁾

[„Regim lingvistic — Anunț de concursuri generale pentru recrutarea de traducători — Alegerea celei de a doua limbi dintre trei limbi — Limba de comunicare cu candidații la concurs — Regulamentul nr. 1 — Articolul 1d alineatul (1), articolul 27 și articolul 28 litera (f) din statut — Principiul nediscriminării — Proportionalitate”]

(2016/C 059/15)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de P. Gentili și de S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Gattinara, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Spaniei (reprezentant: J. García-Valdecasas Dorrego, abogado del Estado)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și B. Beutler, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a anunțului de concursuri generale EPSO/AD/260/13, EPSO/AD/261/13, EPSO/AD/262/13, EPSO/AD/263/13, EPSO/AD/264/13, EPSO/AD/265/13 și EPSO/AD/266/13, în vederea constituirii unor liste de rezervă pentru recrutarea de traducători de limbă daneză, engleză, franceză, italiană, malteză, neerlandeză și, respectiv, slovenă (JO 2013 C 199 A, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Anulează anunțul de concursuri generale EPSO/AD/260/13, EPSO/AD/261/13, EPSO/AD/262/13, EPSO/AD/263/13, EPSO/AD/264/13, EPSO/AD/265/13 și EPSO/AD/266/13, în vederea constituirii unor liste de rezervă pentru recrutarea de traducători de limbă daneză, engleză, franceză, italiană, malteză, neerlandeză și, respectiv, slovenă.
- 2) Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Republica Italiană.
- 3) Regatul Spaniei și Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată aferente intervențiilor lor.

⁽¹⁾ JO C 336, 16.11.2013.

Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Spania/Comisia

(Cauzele conexate T-515/13 și T-719/13) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Construcții navale — Dispoziții fiscale aplicabile anumitor acorduri puse în aplicare pentru finanțarea și pentru achiziționarea de nave — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea în parte a acestuia — Acțiune în anulare — Afectare individuală — Admisibilitate — Avantaj — Caracter selectiv — Afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre — Atingere adusă concurenței — Obligația de motivare”)

(2016/C 059/16)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial N. Díaz Abad, ulterior M. Sampol Pucurull, abogados del Estado) (Cauza T-515/13), Lico Leasing, SA (Madrid, Spania) și Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA (Madrid) (reprezentanți: M. Merola și A. Sánchez, avocați) (Cauza T-719/13)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, M. Afonso, É. Gippini Fournier și P. Němečková, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2014/200/UE a Comisiei din 17 iulie 2013 privind schema de ajutoare SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) pusă în aplicare de Spania – Regim fiscal aplicabil anumitor acorduri de leasing financiar, cunoscut și sub denumirea de sistem fiscal spaniol în materie de leasing (JO 2014, L 114, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Comisiei din 17 iulie 2013 privind schema de ajutoare SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) pusă în aplicare de Spania – Regim fiscal aplicabil anumitor acorduri de leasing financiar, cunoscut și sub denumirea de sistem fiscal spaniol în materie de leasing.

- 2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Regatul Spaniei, de Lico Leasing, SA și de Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA.

⁽¹⁾ JO C 336, 16.11.2013.

Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Bice International/OAPI – Bice (bice)

(Cauza T-624/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală bice — Marca națională figurativă anterioară 1926 BiCE RISTORANTE — Lipsa utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 57 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2016/C 059/17)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bice International Ltd (Dubai, Emiratele Arabe Unite) (reprezentanți: inițial N. Gibb, solicitor, și D. McFarland, barrister, ulterior D. McFarland)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: M. Fischer, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Bice AG (Baar, Elveția) (reprezentant: D. Pauli, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 23 mai 2014 (cauza R 1249/2013-1), privind o procedură de declarare a nulității între Bice International Ltd și Bice AG.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Bice International Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 351, 6.10.2014.

Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Olympus Medical Systems/OAPI (3D)

(Cauza T-79/15) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare figurative 3D — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 059/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Olympus Medical Systems Corp. (Tokyo, Japonia) (reprezentanți: A. Ebert-Weidenfeller și C. Opatz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: K. Doherty și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 11 decembrie 2014 (cauza R 1708/2014-2), privind o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a semnului figurativ 3D.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Olympus Medical Systems Corp. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 118, 13.4.2015.

Ordonanța Tribunalului din 8 decembrie 2015 – Italia/Comisia

(Cauza T-673/14) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Transport — Constituirea Airport Handling SpA — Decizie de deschidere a procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Act care nu este supus căilor de atac — Măsuri de ajutor puse în aplicare în totalitate la data introducerii acțiunii — Inadmisibilitate”]

(2016/C 059/19)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistați de S. Fiorentino și de A. De Stefano, avvocati dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte și S. Noë, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2014) 4537 final a Comisiei din 9 iulie 2014 de deschidere a procedurii oficiale de investigare, în temeiul articolului 108 alineatului (2) TFUE, privind constituirea societății Airport Handling [ajutorul de stat SA.21420 (2014/C) (ex 20 14/NN) (ex 20 13/PN)]

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 409, 17.11.2014.

Ordonanța Tribunalului din 10 decembrie 2015 – Cofely Solelec și alții/Parlamentul

(Cauza T-224/15) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — Achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Respingerea ofertei unui ofertant — Revocarea actului atacat — Nepronunțare asupra fondului”]

(2016/C 059/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Cofely Solelec (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luxemburg) și Cofely Fabricom (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial V. Elvinger și S. Marx, ulterior S. Marx, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: L. Chrétien și M. Mraz, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei nr. 103299 din 27 aprilie 2015 a Direcției generale infrastructură și logistică a Parlamentului, prin care a fost respinsă oferta prezentată de reclamante pentru lotul 75 „Energie electrică – curenți tari” în cadrul cererii de ofertă INLO-D-UPIL-T-14-AO4 privind proiectul de extindere și de modernizare a clădirii Konrad Adenauer din Luxemburg (Luxemburg), și prin care contractul în cauză a fost atribuit unui alt ofertant

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Cofely Solelec, de Mannelli & Associés SA și de Cofely Fabricom.*

⁽¹⁾ JO C 205, 22.6.2015.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann și alții/ ECHA

(Cauza T-543/15 R)

**[„Măsuri provizorii — REACH — Punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide —
Includerea unei societăți, în calitate de furnizor al unei substanțe active, pe lista prevăzută la articolul 95
din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]**

(2016/C 059/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Germania), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim am Rhein, Germania), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Germania) și Diversey Europe Operations BV (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentanți: K. Van Maldegem, M. Gruncharov și P. Sellar, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: C. Buchanan și W. Broere, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei ECHA din 17 iunie 2015 privind includerea societății O., în calitate de furnizor al unei substanțe active, pe lista prevăzută la articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 167, p. 1)

Dispozitivul

- 1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*
 - 2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*
-

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann și alții/
ECHA**

(Cauza T-669/15 R)

**[„Măsuri provizorii — REACH — Punerea la dispoziție pe piață și utilizarea de produse biocide —
Înscrierea unei societăți, în calitate de furnizor al unei substanțe active, pe lista prevăzută la articolul 95
din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]**

(2016/C 059/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Germania), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim am Rhein, Germania), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Germania) și Diversey Europe Operations BV (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentanți: K. Van Maldegem, M. Grunhard și P. Sellar, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: C. Buchanan și W. Broere, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei ECHA din 16 iulie 2015 de a înscrie societatea B., în calitate de furnizor al unei substanțe active, pe lista prevăzută la articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 167, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 22 octombrie 2015 – PAN Europe și alții/Comisia

(Cauza T-600/15)

(2016/C 059/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgia), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgia), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Italia) (reprezentanți: B. Kloostra, avocat, A. van den Biesen, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1295 al Comisiei ⁽¹⁾ și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolelor 4 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 ⁽²⁾ și a anexelor I și II la acesta, prin adoptarea regulamentului atacat și aprobarea introducerii pe piață a sulfloxaflorului.
 - Comisia a încălcat articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 și/sau nu a aplicat corect cerințele privind aprobarea substanțelor active, astfel cum sunt prevăzute de acest regulament;
 - Comisia de asemenea a încălcat articolul 4 coroborat cu articolul 6 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 și punctele 1.1 și 2.2 din anexa II la acest regulament și/sau nu a aplicat corect cerințele privind aprobarea substanțelor active, astfel cum sunt prevăzute de același regulament;
 - Comisia a încălcat articolul 4 și articolul 6 litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 și/sau nu a aplicat corect cerințele privind aprobarea substanțelor active, astfel cum sunt prevăzute de același regulament;
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către regulamentul atacat a dreptului de proprietate și a dreptului de a desfășura o activitate comercială al apicultorilor, astfel cum sunt prevăzute la articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a principiului bunei administrări, a coerenței deciziilor și a obligației de diligență, prin adoptarea regulamentului atacat.

-
- ⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1295 al Comisiei din 27 iulie 2015 de aprobare a substanței active sulfoxaflor, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului.

Acțiune introdusă la 10 noiembrie 2015 – Scandlines Danmark și Scandlines Deutschland/Comisia

(Cauza T-630/15)

(2016/C 059/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Scandlines Danmark ApS (København, Danemarca), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Germania)
(reprezentant: L. Sandberg-Mørch, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea cererii drept admisibilă și întemeiată;
- anularea Deciziei Comisiei Europene din 23 iulie 2015 privind ajutorul de stat SA.39078 (2014/N) (Danemarca) pentru finanțarea proiectului Fehmarn Belt Fixed Link; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantelor.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe împrejurarea că, în mod eronat, Comisia a constatat că finanțarea acordată societății Femern A/S pentru conexiunile feroviare daneze cu hinterlandul nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe împrejurarea că, în mod eronat, Comisia a constatat că măsurile de ajutor acordate societății Femern A/S pentru Fixed Link sunt compatibile cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE. Comisia a săvârșit o eroare de drept și o eroare vădită de apreciere prin faptul că a constatat că proiectul Fehmarn Belt Fixed Link era de interes european comun și că ajutorul era necesar și proporțional. Comisia a săvârșit de asemenea o eroare de drept și o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește prevenirea unor denaturări nejustificate ale concurenței și criteriul evaluării comparative, precum și în ceea ce privește mobilizarea garanțiilor de stat.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a obligației sale de a iniția o procedură oficială de investigare. Reclamantele susțin că există dovezi ale unor dificultăți serioase privind durata și circumstanțele procedurii preliminare de investigare. În plus, acestea invocă o analiză insuficientă și incompletă în legătură cu finanțarea acordată în favoarea Femern A/S pentru conexiunile feroviare daneze cu hinterlandul, în legătură cu interesul european comun al proiectului Fehmarn Belt Fixed Link, în legătură cu necesitatea și proporționalitatea ajutorului și, în sfârșit, cu prevenirea unor denaturări nejustificate ale concurenței și cu criteriul evaluării comparative.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe neîndeplinirea de către Comisie a obligației de motivare. Comisia nu a furnizat o motivare în legătură cu conexiunile feroviare daneze cu hinterlandul, cu interesul european comun al proiectului Fehmarn Belt Fixed Link, cu necesitatea și proporționalitatea ajutorului și, în sfârșit, cu prevenirea unor denaturări nejustificate ale concurenței și cu criteriul evaluării comparative.

Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2015 – Stena Line Scandinavia/Comisia

(Cauza T-631/15)

(2016/C 059/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Suedia) (reprezentanți: P. Alexiadis, Solicitor, L. Sandberg-Mørch, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea cererii drept admisibilă și întemeiată;
- anularea Deciziei Comisiei Europene din 23 iulie 2015 privind ajutorul de stat SA.39078 (2014/N) (Danemarca) pentru finanțarea proiectului Fehmarn Belt Fixed Link; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantei.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe împrejurarea că, în mod eronat, Comisia a constatat că finanțarea acordată societății A/S Femern pentru conexiunile feroviare daneze cu hinterland-ul nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe împrejurarea că, în mod eronat, Comisia a constatat că măsurile de ajutor acordate societății Femern A/S pentru Fixed Link sunt compatibile cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE. Comisia a săvârșit o eroare de drept și o eroare vădită de apreciere prin faptul că a constatat că proiectul Fehmarn Belt Fixed Link era de interes european comun și că ajutorul era necesar și proporțional. Comisia a săvârșit de asemenea o eroare de drept și o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește prevenirea unor denaturări nejustificate ale concurenței și criteriul evaluării comparative, precum și în ceea ce privește mobilizarea garanțiilor de stat.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a obligației sale de a iniția o procedură oficială de investigare. Reclamanta susține că există dovezi ale unor dificultăți serioase privind durata și circumstanțele procedurii preliminare de investigare. În plus, reclamanta invocă o analiză insuficientă și incompletă în legătură cu finanțarea acordată în favoarea Femern A/S pentru conexiunile feroviare daneze cu hinterlandul, în legătură cu interesul european comun al proiectului Fehmarn Belt Fixed Link, în legătură cu necesitatea și proporționalitatea ajutorului și cu prevenirea unor denaturări nejustificate ale concurenței și cu criteriul evaluării comparative.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe neîndeplinirea de către Comisie a obligației de motivare. Comisia nu a furnizat o motivare în legătură cu conexiunile feroviare daneze cu hinterlandul, cu interesul european comun al proiectului Fehmarn Belt Fixed Link, cu necesitatea și proporționalitatea ajutorului și cu prevenirea unor denaturări nejustificate ale concurenței și cu criteriul evaluării comparative.

Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2015 – Guardian Europe/Uniunea Europeană

(Cauza T-673/15)

(2016/C 059/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Guardian Europe Sàrl (Bertrange, Luxemburg) (reprezentanți: F. Louis, avocat, și C. O'Daly, solicitor)

Pârâte: Uniunea Europeană, reprezentată de Comisia Europeană și de Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- (1) să acorde despăgubiri reclamantei pentru următoarele prejudicii cauzate ca urmare a faptului că Tribunalul nu s-a pronunțat într-un termen rezonabil: (a) costuri aferente garanției în valoare de 936 000 EUR, (b) costuri de oportunitate/pierderea profitului de 1 671 000 EUR și (c) prejudiciul moral, evaluat la 14,8 milioane EUR;
- (2) să acorde dobânzi la sumele solicitate la punctul (1) de mai sus, în măsura în care este relevant, la rata medie aplicată de Banca Centrală Europeană la momentul relevant pentru principalele sale operațiuni de refinanțare plus două puncte procentuale;
- (3) să acorde despăgubiri reclamantei pentru prejudiciile cauzate ca urmare a încălcării de către Comisie și de către Tribunal a principiului egalității de tratament, în special în următoarele sume: (a) costuri aferente garanției de 1 547 000 de EUR, (b) costuri de oportunitate/pierderea profitului de 9 292 000 EUR și (c) prejudiciul moral, evaluat la 14,8 milioane EUR;
- (4) să acorde dobânzi la sumele solicitate la punctul (3) de mai sus, în măsura în care este relevant, la rata medie aplicată de Banca Centrală Europeană la momentul relevant pentru principalele sale operațiuni de refinanțare plus două puncte procentuale;

— (5) să oblige pârâtele la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe dreptul reclamantei la despăgubiri din partea Uniunii Europene în temeiul articolului 268 și al articolului 340 al doilea paragraf TFUE ca urmare a încălcării de către Tribunal a dreptului său la un proces într-un termen rezonabil, care rezultă din articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și din articolul 6 alineatul (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Lipsa pronunțării într-un termen rezonabil a determinat trei tipuri de prejudicii pentru reclamantă între 12 februarie 2010 și 27 septembrie 2012: (1) costuri crescute legate de o garanție bancară pentru cuantumul amenzii pe care reclamanta nu a plătit-o imediat Comisiei ca urmare a adoptării Deciziei C (2007)5791 final din 28 noiembrie 2007 în cazul COMP/39165 – Sticlă plată, (2) costuri de oportunitate, deoarece dobânzile reduse primite la valoarea amenzii restituite cu întârziere reclamantei în urma deciziei Curții de Justiție din 2014 sunt mult inferioare profitului pe care l-ar fi putut obține reclamanta dacă, în loc să plătească această sumă Comisiei în 2008, ar fi investit-o în afacerea sa, (3) prejudiciul moral ca urmare a deciziei prin care s-a impus în mod eronat cea mai mare amendă reclamantei în noiembrie 2007 și ca urmare a faptului că Tribunalul nu s-a pronunțat într-un termen rezonabil, aspecte remediate cu întârziere de Curtea de Justiție în noiembrie 2014.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că reclamanta are dreptul la daune-interese din partea Uniunii Europene în temeiul articolului 268 și al articolului 340 al doilea paragraf TFUE deoarece Comisia Europeană și Tribunalul au încălcat vădit principiul egalității de tratament și au discriminat reclamanta. Decizia C (2007)5791 final din 28 noiembrie 2007 în cazul COMP/39165 – Sticlă plată a exclus în mod nejustificat vânzările interne atunci când s-au calculat amenzile aplicate celorlalți destinatari ai deciziei și nu a rectificat discriminarea ulterioară a reclamantei, care, în calitate de producător neintegrat, nu avea vânzări interne. Tribunalul a agravat eroarea Comisiei, validând excluderea acestor vânzări interne efectuată prin decizie. Această eroare a fost corectată de Curtea de Justiție abia în noiembrie 2014, atunci când a redus amenda din decizie cu 44,4 milioane EUR. Totuși, această reducere nu a compensat prejudiciile suferite de reclamantă între noiembrie 2007 și noiembrie 2014, determinate de faptul că a primit o amendă majorată nejustificat, ceea ce a sugerat că are o răspundere specială pentru cartelul sticlă plată și de asemenea a condus la costuri financiare suplimentare. Acțiunea nejustificată a Comisiei și a Tribunalului a determinat aceleași trei tipuri de pierderi ale reclamantei precum cele subliniate la primul motiv, dar pentru perioada mai îndelungată dintre noiembrie 2007 și noiembrie 2014.

Recurs introdus la 26 noiembrie 2015 de Patrick Wanègue împotriva Ordonanței din 15 septembrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-21/15 P, Wanègue/Comitetul Regiunilor

(Cauza T-682/15 P)

(2016/C 059/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Patrick Wanègue (Dilbeek, Belgique) (reprezentant: M. A. Lucas, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comitetul Regiunilor al Uniunii Europene

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Ordonanței din 15 septembrie 2015 în cauza F-21/15 prin care Tribunalul Funcției Publice (Camera a doua) a respins, în parte, ca vădit nefondat și, în parte, ca vădit inadmisibilă acțiunea formulată la 5 februarie 2015 de recurent împotriva Comitetului Regiunilor;
- soluționarea acțiunii și admiterea concluziilor formulate în cererea introductivă;
- obligarea Comitetului Regiunilor la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 51 alineatul (1) și a articolului 53 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice (TFP), precum și a principiului egalității între părțile la procedură, în măsura în care termenul de două luni prevăzut pentru depunerea memoriului în apărare, prelungit cu termenul pentru considerente de distanță de 10 zile, a fost calculat de la primirea notificării privind regularizarea cererii introductive, iar nu de la primirea notificării cererii introductive, astfel încât memoriul în apărare al Comitetului Regiunilor a fost depus la dosarul cauzei după termen, și în măsura în care Tribunalul s-a întemeiat pe acest memoriu pentru a respinge acțiunea pe cale de ordonanță în temeiul articolului 81 din Regulamentul de procedură, și în măsura în care recurentul a fost lipsit de posibilitatea de a solicita pronunțarea unei hotărâri într-o cauză judecată în lipsă în temeiul articolului 121 din regulamentul de procedură.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului interpretării dispozițiilor de drept al Uniunii, ținând seama de contextul lor, și a obligației de motivare, întrucât, la punctele 64-70 din ordonanță, Tribunalul a interpretat articolul 56 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene fără a lua în considerare nici articolul 55 din acesta, nici deciziile adoptate de Comitetul Regiunilor în acest temei, și nu a răspuns la argumentele reclamantului întemeiate pe aceste dispoziții, și a comis erori de drept, întrucât nu a respectat domeniul de aplicare și obiectivul articolelor 55 și 56 din statut și al articolului 3 din anexa VI la acesta, precum și al articolelor 2 și 4 din Decizia nr. 048/03 privind modalitățile de acordare a indemnizațiilor forfetare pentru orele suplimentare efectuate de anumiți funcționari din categoriile C și D care sunt obligați să efectueze în mod constant ore suplimentare (denumită în continuare, „Decizia nr. 48/03”).
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor interpretării dispozițiilor statutare în conformitate cu Carta europeană a drepturilor fundamentale și a articolului 31 din cartă în conformitate cu Decizia nr. 48/03, precum și a obligației de motivare a hotărârilor și a încrederii de care se bucură actele de procedură, întrucât, la punctele 71-74 din ordonanță, TFP nu a ținut seama de articolul 6 din Decizia nr. 48/03 la interpretarea articolului 31 alineatul (2) din cartă, nu a răspuns corespunzător cerințelor legale la argumentația pe care recurentul a formulat-o pe baza acestor dispoziții și nu a respectat obiectul și cauza acțiunii sale.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea încrederii de care se bucură actele de procedură și a principiului examinării acțiunii în funcție de elementele existente la adoptarea actului atacat, în măsura în care TFP a considerat, la punctul 77 din ordonanță, că recurentul și-a bazat argumentația întemeiată pe principiul egalității de tratament pe consecințele deciziei în litigiu și a respins-o în orice caz pe baza acestor consecințe, precum și încălcarea obligației de motivare, a principiului interpretării dispozițiilor statutare în conformitate cu principiul egalității și a acestui din urmă principiu, în măsura în care Tribunalul, la punctele 78-80 din ordonanță, nu a răspuns la argumentația sa corespunzător cerințelor legale.
5. Al cincilea motiv, întemeiat, pe de o parte, pe încălcarea încrederii de care se bucură actelor de procedură și a articolului 50 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul de procedură al TFP, în măsura în care acesta a considerat la punctul 82 din ordonanță că excepția de nelegalitate invocată de recurent nu a fost susținută de nicio argumentație, contrar prevederilor acestei dispoziții, și era, așadar, vădit inadmisibilă și, pe de altă parte, pe nelegalitatea, pe cale de consecință, a punctelor 54-57 din ordonanța atacată.

**Recurs introdus la 27 noiembrie 2015 de Roderich Weissenfels împotriva Hotărârii din
24 septembrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-92/14, Weissenfels/Parlamentul**

(Cauza T-684/15 P)

(2016/C 059/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Roderich Weissenfels (Freiburg, Germania) (reprezentant: G. Maximini, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- Anularea hotărârii atacate;
- Admiterea acțiunii formulate în primă instanță și
- În consecință, obligarea Parlamentului la plata despăgubirilor solicitate pentru repararea prejudiciului moral, la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri, inclusiv cele aferente procedurii prealabile, precum și toate cheltuielile necesare suportate de recurent.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul formulat, recurentul solicită anularea Hotărârii din 24 septembrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice Weissenfels/Parlamentul (F-92/14, RepFP, EU:F:2015:110).

În susținerea recursului, recurentul invocă patru motive.

1. Primul motiv: încălcarea obligației de imparțialitate (articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene)

Recurentul susține că atât procedura judiciară care a condus la pronunțarea hotărârii atacate, cât și hotărârea însăși sunt afectate de încălcări recurente ale obligației de imparțialitate. Aceste încălcări sunt evidente atât în actele de procedură subsidiare, cât și în erorile de drept relevante din hotărâre.

2. Al doilea motiv: denegare de dreptate, încălcarea principiilor logicii și denaturarea faptelor în ceea ce privește refuzul de a încuviința examinarea comiterii unor infracțiuni.
3. Al treilea motiv: încălcarea principiilor logicii, denaturarea faptelor și apreciere vădit eronată în legătură cu afirmația defăimătoare în litigiu, cuprinsă în e-mailul din 10 aprilie 2002.
4. Al patrulea motiv: denaturarea faptelor și a obiectului litigiului, încălcarea principiilor logicii, ignorarea legii și erori de drept în ceea ce privește transmiterea datelor personale ale recurentului.

Recurs introdus la 28 noiembrie 2015 de Peter Schönberger împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice din 30 septembrie 2015 în cauza F-14/12 RENV, Schönberger/Curtea de Conturi

(Cauza T-688/15 P)

(2016/C 059/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Peter Schönberger (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: O. Mader, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Conturi a Uniunii Europene

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea acțiunii formulate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul recursului introdus, recurentul solicită anularea Ordonanței Tribunalului Funcției Publice din 30 septembrie 2015, Schönberger/Curtea de Conturi (cauza F-14/12 RENV, RepFP, EU:F:2015:112)

În susținerea recursului, recurentul invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe greșita aplicare a articolului 81 din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice

Recurentul susține că Tribunalul Funcției Publice (denumit în continuare, „TFP”) a săvârșit o eroare de drept la aplicarea articolului 81 din regulamentul său de procedură în ordonanța atacată și i-a încălcat astfel dreptul de a fi audiat și dreptul la un proces echitabil.

2. Al doilea motiv întemeiat pe înlocuirea motivării prin luarea în considerare a unor argumente prezentate în mod tardiv

În opinia recurentului, TFP a săvârșit o eroare de drept înlocuind motivarea cu argumente care au fost prezentate tardiv de către pârât.

3. Al treilea motiv întemeiat pe denaturarea faptelor

Potrivit recurentului, TFP a denaturat poziția Curții de Conturi, în măsura în care a reținut în ordonanța atacată că acesta ar fi constatat că, în urma comparării meritelor recurentului cu cele ale celorlalți funcționari promovabili, recurentul nu ar trebui promovat, deși Curtea de Conturi a explicat numai faptul că recurentul nu ar fi fost promovat în mod automat, în cazul în care ar fi avut mai multe locuri disponibile.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe greșita aplicare a criteriilor de promovare

Recurentul susține de asemenea că, la aprecierea meritelor sale și săvârșind o eroare de drept, TFP a aplicat un criteriu de promovare care depășește criteriile Curții de Conturi și care este deosebit de strict, deoarece se impune dovedirea faptului că recurentul a fost cel mai merituos dintre cei 53 de funcționari promovabili.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe aprecierea comparativă eronată a gradului de responsabilitate

Recurentul critică, în continuare, faptul că, la aprecierea comparativă a gradului de responsabilitate care îi revine, TFP nu a avut în vedere o bază factuală și că a acordat prioritate, în mod automat și eronat, șefilor de unitate.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe examinarea eronată a cotei de promovare aplicabile

Recurentul arată în acest sens că problema cotei de promovare aplicabile privește fondul litigiului. Aceasta nu putea fi apreciată, așadar, în cadrul examinării admisibilității.

7. Al șaptelea motiv întemeiat pe greșita aplicare a principiului egalității de tratament

Recurentul susține în final că TFP a aplicat în mod eronat principiul egalității de tratament, fără respectare jurisprudenței constante, în măsura în care nu a recunoscut că acest principiu este încălcat atunci când instituțiilor își depășesc marja de apreciere și adoptă, pe baza arbitrară, măsuri care încalcă Statutul funcționarilor Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2015 – HTTS/Consiliul

(Cauza T-692/15)

(2016/C 059/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentanți: M. Schlingmann și M. Bever, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata unei sume în cuantum de 2 516 221,50 euro pentru repararea prejudiciilor materiale și morale cauzate prin înscrierea sa pe lista persoanelor, entităților și organismelor din anexa V la Regulamentul (CE) nr. 423/2007 și în anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata de dobânzi moratorii corespunzătoare ratei dobânzii aplicate de Banca Centrală Europeană principalelor sale operații de refinanțare, majorată cu 2 %, începând cu 17 octombrie 2015 și până la plata integrală a sumei menționate mai sus;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată și în special a cheltuielilor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv, întemeiat pe încălcarea de către Consiliu – care a înscris-o din eroare pe lista persoanelor, entităților și organismelor cărora le-au fost înghețate toate fondurile și resursele economice – a normelor de drept care vizează protecția intereselor individuale și nu lasă nicio marjă de apreciere.

Reclamanta susține că ar fi suferit prejudicii materiale și morale care sunt consecința directă a măsurilor restrictive pe care Consiliu le-a adoptat, din eroare, în privința sa.

Recurs introdus la 2 decembrie 2015 de Juha Tapio Silvan împotriva Hotărârii din 22 septembrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-83/14, Silvan/Comisia

(Cauza T-698/15 P)

(2016/C 059/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Juha Tapio Silvan (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: N. de Montigny și J.-N. Louis, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- să declare și să hotărască
- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 22 septembrie 2015 în cauza F-83/14 (Tapio Silvan/Comisia);
- rejudecând cauza pe fond,
- să declare și să hotărască
- anularea deciziei de a nu îl promova pe recurent;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața ambelor instanțe.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe admisibilitatea motivelor invocate și a elementelor de probă prezentate, care este compus din două aspecte:
 - Primul aspect, întemeiat pe încălcarea normelor de procedură și pe o eroare de drept săvârșită de Tribunalul Funcției Publice (TFP) în declararea inadmisibilității motivului întemeiat pe neefectuarea unei analize comparative a meritelor de către autoritatea împuternicită să facă numiri;
 - Al doilea aspect, întemeiat pe eroarea de drept săvârșită de TFP prin lipsa aprecierii elementelor de probă prezentate de reclamant care demonstreu neefectuarea unei analize comparative de către autoritatea împuternicită să facă numiri în toate etapele procedurii de promovare.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 45 și pe neexaminarea comparativă a meritelor, care este compus din două aspecte:
 - Primul aspect, întemeiat, pe de o parte, pe eroarea de drept săvârșită de TFP în cadrul analizei înscrisurilor prezentate și pe denaturarea elementelor de probă furnizate de părți, pe lipsa controlului jurisdicțional efectiv, precum și pe lipsa motivării și, pe de altă parte, pe eroare de apreciere, pe lipsa motivării, pe lipsa controlului jurisdicțional efectiv, precum și pe denaturarea elementelor de probă;
 - Al doilea aspect, întemeiat, pe de o parte, pe eroarea de drept în aprecierea motivelor formulate de recurent, prin aceea că TFP a considerat că recurentul nu a invocat o excepție de nelegalitate a dispozițiilor generale de executare (DGE) C(2011) 8190 a articolului 45 din statut, adoptate de Comisia Europeană la data de 14 noiembrie 2011, constând în faptul că nu ar fi prevăzută nicio analiză comparativă în etapa Comitetului paritar de promovare și, pe de altă parte, pe eroarea de apreciere și pe denaturarea elementelor de probă prezentate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe eroarea de apreciere în cadrul analizei meritelor, care este compus din două aspecte:
 - Primul aspect, întemeiat pe eroarea de drept săvârșită de TFP în aprecierea sarcinii probei;
 - Al doilea aspect, întemeiat pe eroarea de apreciere și pe denaturarea elementelor de probă prezentate.

A acțiune introdusă la 2 decembrie 2015 – Syriatel Mobile Telecom/Consiliul**(Cauza T-705/15)**

(2016/C 059/32)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damasc, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii reclamantei admisibile și fondate;
- în consecință, obligarea Uniunii Europene la repararea întregului prejudiciu suferit de reclamantă într-un quantum pe care Tribunalul îl va stabili în echitate;
- în subsidiar, dispunerea numirii unui expert în scopul de a stabili amploarea prejudiciului suferit de reclamantă;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic întemeiat, pe de o parte, pe prejudiciul moral cauzat de o atingere adusă reputației sale și, pe de altă parte, pe prejudiciul material cauzat prin ruperea raporturilor sale contractuale, prin pierderea de material, precum și prin pierderea unor venituri, pe care reclamanta le-ar fi suferit în legătură directă cu măsurile adoptate de Consiliul Uniunii Europene și pentru care i-ar reveni acestuia din urmă răspunderea.

A acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Souruh/Consiliul**(Cauza T-707/15)**

(2016/C 059/33)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Souruh SA (Damasc, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei acțiunii reclamantei;
- în consecință, obligarea Uniunii Europene la repararea întregului prejudiciu suferit de reclamantă cu o sumă pe care Tribunalul o va stabili în echitate;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv. Acesta este întemeiat, pe de o parte, pe un prejudiciu moral cauzat printr-o atingere adusă reputației sale și, pe de altă parte, pe un prejudiciu material, cauzat prin întreruperea raporturilor sale contractuale, prin pierderea de echipamente, precum și prin pierderea de venituri. Între acest prejudiciu suferit de reclamantă și măsurile luate de Consiliul Uniunii Europene ar exista o legătură de cauzalitate directă, iar răspunderea i-ar incumba acestuia din urmă.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Cham și Bena Properties/Consiliul

(Cauza T-708/15)

(2016/C 059/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Cham Holding Co. SA (Damasc, Siria) și Bena Properties Co. SA (Damasc) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii drept admisibilă și întemeiată;
- în consecință, obligarea Uniunii Europene la repararea prejudiciului suferit de reclamante într-un quantum stabilit de Tribunal în echitate;
- dispunerea numirii unui expert în vederea stabilirii amplitudinii totale a prejudiciului suferit de reclamante;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive principale și un motiv subsidiar, întemeiate pe prejudiciul pe care l-ar fi suferit și de care ar fi răspunzător Consiliul Uniunii Europene.

1. Primul motiv este întemeiat pe nelegalitatea actelor adoptate de Consiliu, în măsura în care acesta nu și-ar fi îndeplinit obligația de prudență și de diligență întrucât și-a întemeiat deciziile privind includerea reclamantelor pe motive vagi și imprecise, și aceasta în pofida jurisprudenței care îi impunea să își motiveze cu precizie deciziile, și întrucât și-a încălcat obligația de audiere prealabilă menținerii reclamantelor pe listele privind sancțiunile. Pe de altă parte, măsurile restrictive adoptate împotriva reclamantelor ar avea un caracter nejustificat și disproporționat și le-ar încălca dreptul la reputație și dreptul de proprietate.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe prejudiciul moral pe care l-ar fi suferit reclamantele, în măsura în care includerea lor pe listele privind sancțiunile ar fi adus atingere reputației acestora.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe prejudiciile materiale suferite de reclamante ca urmare a includerii lor pe listele privind persoanele și entitățile vizate de măsuri restrictive, în măsura în care din această cauză ar fi pierdut numeroase contracte și numeroase surse de venit.
4. Al patrulea motiv, invocat cu titlu subsidiar, este întemeiat pe răspunderea obiectivă a Uniunii Europene pentru prejudiciile cauzate reclamantelor ca urmare a includerii acestora pe lista persoanelor și a entităților vizate de sancțiunile împotriva Siriei.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Almashreq Investment Fund/Consiliul

(Cauza T-709/15)

(2016/C 059/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Almashreq Investment Fund (Damasc, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei acțiunii reclamantei;
- în consecință, obligarea Uniunii Europene la repararea întregului prejudiciu suferit de reclamantă cu o sumă pe care Tribunalul o va stabili în echitate;
- desemnarea unui expert în vederea stabilirii cuantumului total al prejudiciului suferit de reclamantă;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv, întemeiat pe un prejudiciu moral pe care l-ar fi suferit, și anume atingerea adusă reputației sale. Între acest prejudiciu și măsurile luate de Consiliul Uniunii Europene ar exista o legătură de cauzalitate directă, iar răspunderea i-ar incumba acestuia din urmă.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Drex Technologies/Consiliul

(Cauza T-710/15)

(2016/C 059/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Drex Technologies SA (Tortola, Insulele Virgine Britanice) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei acțiunii reclamantei;

- în consecință, obligarea Uniunii Europene la repararea întregului prejudiciu suferit de reclamantă cu o sumă pe care Tribunalul o va stabili în echitate;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv, întemeiat pe un prejudiciu moral pe care l-ar fi suferit, și anume atingerea adusă reputației sale. Între acest prejudiciu și măsurile luate de Consiliul Uniunii Europene ar exista o legătură de cauzalitate directă, iar răspunderea i-ar incumba acestuia din urmă.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Othman/Consiliul

(Cauza T-711/15)

(2016/C 059/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Razan Othman (Damasc, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei acțiunii reclamantului;
- în consecință, obligarea Uniunii Europene la repararea întregului prejudiciu suferit de reclamant cu o sumă pe care Tribunalul o va stabili în echitate;
- desemnarea unui expert în vederea stabilirii cuantumului total al prejudiciului suferit de reclamantă;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un singur motiv, întemeiat pe un prejudiciu moral pe care l-ar fi suferit, și anume atingerea adusă reputației sale. Între acest prejudiciu și măsurile luate de Consiliul Uniunii Europene ar exista o legătură de cauzalitate directă, iar răspunderea i-ar incumba acestuia din urmă.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Crédit Mutuel Arkéa/BCE

(Cauza T-712/15)

(2016/C 059/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq-Kerhuon, Franța) (reprezentant: H. Savoie, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Băncii Centrale Europene din 5 octombrie 2015 (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B8NLR5984/28) de stabilire a cerințelor prudențiale aplicabile Grupului Crédit Mutuel.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că decizia Băncii Centrale Europene din 5 octombrie 2015 (denumită în continuare „decizia”) ar fi nelegală pentru motivul că nu ar respecta dispozițiile dreptului european care limitează competența BCE în materie de supraveghere prudențială doar la instituțiile de credit. Acest motiv se împarte în patru aspecte.
 - Primul aspect, potrivit căruia dreptul aplicabil BCE în materie de supraveghere bancară ar limita strict competența sa doar la instituțiile de credit și alte instituții financiare.
 - Al doilea aspect, potrivit căruia Confédération nationale du Crédit Mutuel (CNCM) nu ar fi o instituție de credit iar supravegherea Crédit Mutuel de către BCE nu ar putea avea loc la nivelul său.
 - Al treilea aspect, potrivit căruia imposibilitatea BCE de a exercita în privința CNCM o competență de supraveghere prudențială ar fi confirmată de faptul că nu dispune de nicio competență sancționatorie, după cum ar recunoaște BCE.
 - Al patrulea aspect, potrivit căruia în lipsa competenței de a dispune cea mai mică măsură în privința CNCM, ar fi în van și greșit din punct de vedere juridic că decizia intenționa să instituie măsuri corective în privința grupului Crédit Mutuel, care nu ar avea nicio existență juridică.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că decizia ar trebui de asemenea anulată pentru motivul că ar considera în mod nelegal că ansamblul Crédit Mutuel constituie un grup în sensul dispozițiilor europene aplicabile în materie de supraveghere prudențială. Acest motiv se împarte în trei aspecte:
 - Primul aspect, potrivit căruia principiul general stabilit de reglementarea europeană ar fi, pe de o parte, o supraveghere prudențială a instituțiilor de credit pe o bază individuală și, pe de altă parte, o supraveghere consolidată la nivelul grupurilor mutualiste presupunând că ar fi asimilabile unei entități unice.
 - Al doilea aspect, potrivit căruia condițiile juridice fixate de reglementarea europeană care permit o supraveghere prudențială consolidată la nivelul grupurilor bancare nu ar fi îndeplinite.
 - Al treilea aspect, potrivit căruia niciuna dintre cele trei condiții care permit o supraveghere prudențială consolidată la nivelul ansamblului Crédit Mutuel nu ar fi întrunită în speță.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că decizia ar trebui deopotrivă anulată în măsura în care ar spori în mod nelegal de la 8 % la 11 % cerința privind fondurile proprii de nivel 1 de bază aplicabilă grupului Crédit Mutuel Arkéa. Acest motiv se împarte în două aspecte:
 - Primul aspect, potrivit căruia decizia este viciată de o eroare de drept.
 - Al doilea aspect, potrivit căruia decizia este viciată și de erori de apreciere.

Acțiune introdusă la 2 decembrie 2015 – Makhoul/Consiliul

(Cauza T-714/15)

(2016/C 059/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Rami Makhoulf (Damasc, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei acțiunii reclamantului;
- în consecință, obligarea Uniunii Europene la repararea întregului prejudiciu suferit de reclamant cu o sumă pe care Tribunalul o va stabili în echitate;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un singur motiv, întemeiat pe un prejudiciu moral pe care l-ar fi suferit, și anume atingerea adusă reputației sale. Între acest prejudiciu și măsurile luate de Consiliul Uniunii Europene ar exista o legătură de cauzalitate directă, iar răspunderea i-ar incumba acestuia din urmă.

**Acțiune introdusă la 4 decembrie 2015 – BBY Solutions/OAPI – Worldwide Sales Corporation España
(BEST BUY GEEK SQUAD)**

(Cauza T-715/15)

(2016/C 059/40)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: BBY Solutions, Inc. (Minneapolis, Statele Unite) (reprezentant: A. Poulter, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Worldwide Sales Corporation España, SL (Sant Vicenç dels Horts, Spania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „BEST BUY GEEK SQUAD” – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6 064 001

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 23/09/2015 în cauzele conexate R 517/2015-2 și R 437/2015-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care a admis opoziția;
- anularea deciziei diviziei de opoziție din 22 decembrie 2014 în procedura de opoziție nr. B 1354630, în măsura în care a admis opoziția;

- admiterea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6 064 001;
- obligarea OAPI la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009/Regulamentul nr. 207/2009.

**Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2015 – Gallardo Blanco/OAPI – Expasa Agricultura y Ganadería
(Reprezentarea părții din fier dintr-o zăbală de cal în formă de H)****(Cauza T-716/15)****(2016/C 059/41)***Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamant: Juan Gallardo Blanco (Los Barrios, Spania) (reprezentant: E. Estella Garbayo, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Expasa Agricultura y Ganadería, SA (Jerez de la Frontera, Spania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: reclamantul

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă (Reprezentarea părții metalice dintr-o zăbală de cal în formă de H) – Cererea de înregistrare nr. 10 424 323

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 29 septembrie 2015 în cauza R 1502/2014-2

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei adoptate de Camera a doua de recurs a OAPI din 29 septembrie 2015;
- anularea deciziei adoptate de divizia de opoziție a OAPI la 14 aprilie 2014;
- modificarea deciziilor anterioare, încuviințând în totalitate cererile de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 424 323;
- rambursarea către reclamant a cheltuielilor de judecată din prezenta procedură, precum și din procedura de opoziție și din cea a căii de atac de pe rolul OAPI.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 4, a articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 9 decembrie 2015 – PTC Therapeutics International/EMA**(Cauza T-718/15)**

(2016/C 059/42)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: PTC Therapeutics International Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: M. Demetriou, QC, C. Thomas, barrister, G. Castle, B. Kelly și H. Billson, solicitors)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Agenției Europene pentru Medicamente EMA/722323/2015 din 25 noiembrie 2015 de a acorda unui terț accesul la informații privind un medicament, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), în măsura în care decizia privește informații comerciale confidențiale a căror divulgare va încălca drepturile reclamantei și în măsura în care decizia este interzisă de dreptul Uniunii;
- retrimiterea deciziei atacate la EMA pentru o analiză suplimentară cu privire la redactarea pasajelor confidențiale prin consultare cu reclamanta; și
- obligarea EMA la plata tuturor cheltuielilor aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că documentul în litigiu este protejat de articolul 4 alineatul (2) și/sau de articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că documentul în litigiu reprezintă, în ansamblul său, informații comerciale confidențiale care sunt protejate de articolul 4 alineatul (2) din regulamentul menționat.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că divulgarea documentului ar compromite procesul de luare a deciziilor al EMA.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe neefectuarea unei analize comparative de către EMA, după cum prevede legea.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că rezultatul unei analize comparative adecvate, prevăzute de lege, ar fi fost o decizie de nedivulgare a oricărei părți a documentului.

Recurs introdus la 8 decembrie 2015 de LP împotriva Ordonanței din 28 septembrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-73/14**(Cauza T-719/15 P)**

(2016/C 059/43)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Recurent: LP (Haga, Țările de Jos) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul European de Poliție (Europol)

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Ordonanței din 28 septembrie 2015 dată în cauza F-73/14 și soluționarea cauzei și, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului Funcției Publice;
- obligarea Europol la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă un motiv unic, întemeiat pe faptul că ordonanța atacată ar fi afectată de mai multe erori de drept și ar fi contrară dreptului Uniunii, în special în ceea ce privește obligația de motivare, obligația de solitudine și eroarea vădită de apreciere.

Acțiune introdusă la 4 decembrie 2015 – Comisia/CINAR

(Cauza T-720/15)

(2016/C 059/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Waelbroeck, avocat, A. Duron, avocat, S. Delaude, agent, L. Di Paolo, agent, și J. Estrada de Solà, agent)

Pârâtă: CINAR Ltd (Londra, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtei să ramburseze reclamantei 25 616 GBP;
- obligarea pârâtei la plata dobânzii aferente sumei principale de 25 616 GBP la rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare la data de 1 decembrie 2005 (2,09 %), majorată cu un punct și jumătate, pentru perioada cuprinsă între data de 6 decembrie 2005 și data primirii sumelor care trebuie rambursate și
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv întemeiat pe faptul că pârâta și-a încălcat obligațiile contractuale privind justificarea cheltuielilor solicitate. Întrucât contribuția financiară datorată pârâtei este mai mică decât suma totală plătită de reclamantă prin intermediul unei plăți în avans, reclamanta susține că, potrivit contractului, pârâta are obligația de a plăti suma datorată.

Acțiune introdusă la 4 decembrie 2015 – Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns/Comisia

(Cauza T-722/15)

(2016/C 059/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e. V. (Mertingen, Germania) (reprezentanți: C. Bittner și N. Thies, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care prin aceasta
 - se constată la articolul 1 că Germania a acordat întreprinderilor din sectorul lactatelor din landul Bavaria ajutoare de stat, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE, pentru testele de calitate a laptelui efectuate de landul Bavaria, care sunt incompatibile cu piața internă începând cu data de 1 ianuarie 2007;
 - sunt obligate întreprinderile din sectorul lactatelor din landul Bavaria să restituie ajutoarele majorate cu dobânzi;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei C 2015/2432 a Comisiei din 18 septembrie 2015 privind ajutorul de stat SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] acordat de Germania pentru testele de calitate a laptelui în cadrul Legii privind laptele și materiile grase.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (2) TFUE coroborat cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 20 alineatul (1) prima teză din Regulamentul (UE) 659/1999 ⁽¹⁾ .

Reclamanta susține că decizia atacată se întemeiază pe elemente de fapt și de drept care nu au făcut obiectul unei decizii de deschidere a procedurii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE întrucât prelevarea a fost calificată drept resursă de stat

În opinia reclamantei, prelevarea nu poate fi calificată drept resursă de stat întrucât ele nu s-a aflat în mod continuu sub controlul statului și la dispoziția autorităților naționale. Autoritățile naționale nu au făcut decât să transmită de la lăptăriile bavareze către lăptăriile însărcinate cu efectuarea testelor de calitate a laptelui.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE întrucât finanțarea testelor privind calitatea laptelui a fost considerată ajutor acordat lăptăriilor bavareze

În această privință, se arată că în mod normal costul testelor privind calitatea laptelui nu este suportat de lăptăriile bavareze. Testele au fost efectuate în interes public. Mai mult, pretinsele avantaje acordate lăptăriilor au fost compensate prin alte taxe sub formă de prelevări obligatorii.

4. Al patrulea motiv (subsidiar), întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) TFUE

Reclamanta susține că în perioada 2000-2006, pârâta a apreciat finanțarea care face obiectul litigiului ca fiind compatibilă cu piața internă. De atunci, finanțarea nu a suferit nicio modificare. Aceste împrejurări ar veni în susținerea faptului că puterea de apreciere a pârâtei s-a redus în sensul că de la data de 1 ianuarie 2007 trebuia să aprecieze finanțarea ca fiind compatibilă cu piața internă.

5. Al cincilea motiv (subsidiar), întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatele (1) și (3) TFUE întrucât finanțarea testelor de calitate a laptelui este calificată drept ajutor nou și face așadar obiectul obligației de notificare
6. Al șaselea motiv (subsidiar), întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime

În final, reclamanta susține că pentru perioada 2000-2006 Comisia a constatat că finanțarea testelor de calitate a laptelui era compatibilă cu piața internă. În acest sens, încă din februarie 2012 aceasta a descris finanțarea testelor de calitate a laptelui drept un ajutor existent. Prin aceasta, a dat naștere unei încrederi legitime în faptul că nu se va dispune recuperarea niciunui pretins ajutor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 4 decembrie 2015 – Genossenschaftsverband Bayern/Comisia

(Cauza T-723/15)

(2016/C 059/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Genossenschaftsverband Bayern e. V. (München, Germania) (reprezentanți: C. Bittner și N. Thies, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care prin aceasta:
 - s-a stabilit la articolul 1 că Germania ar fi acordat, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE, pentru testele privind calitatea laptelui efectuate în Bavaria, ajutoare pentru unitățile de prelucrare a laptelui vizate din Bavaria și că aceste ajutoare ar fi incompatibile cu piața internă începând de la 1 ianuarie 2007
 - s-a dispus la articolele 2-4 recuperarea de la beneficiari a acestor ajutoare plus dobânzile;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei C(2015) 6295 final a Comisiei din 18 septembrie 2015 privind ajutorul de stat SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] acordat de Germania pentru testele privind calitatea laptelui în cadrul Legii privind laptele și grăsimea.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă șase motive care sunt în substanță identice sau similare celor invocate în cauza T-722/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns/Comisia.

A acțiune introdusă la 14 decembrie 2015 – Justice & Environment/Comisia**(Cauza T-727/15)**

(2016/C 059/47)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Association Justice & Environment, z.s. (Brno, Republica Cehă) (reprezentant: S. Podskalská, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea drept nule și neavenite a Deciziei Comisiei Europene, Direcția Generală Mediu, din 19 august 2015, număr de referință Ref GestDem nr. 2015/4284, care a respins o cerere de acces la documente, și a Deciziei din 15 octombrie 2015 adoptate de secretarul general în numele Comisiei Europene, cu numărul de referință Ares(2015)4311297, prin care se refuză cererea de confirmare și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta susține că deciziile atacate sunt ilegale deoarece acestea sunt contrare: i) articolului 15 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (fostul articol 255 TCE); ii) articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾; iii) articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 ⁽²⁾; și iv) Convenției CEE/ONU privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu („Convenția de la Aarhus”), coroborată cu Decizia Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (2005/370/CE) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

⁽³⁾ JO L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201.

A acțiune introdusă la 17 decembrie 2015 – MSD Animal Health Innovation and Intervet international/EMA**(Cauza T-729/15)**

(2016/C 059/48)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: MSD Animal Health Innovation GmbH (Schwabenheim, Germania) și Intervet international BV (Boxmeer, Țările de Jos) (reprezenți: J. Stratford, QC, C. Thomas, barrister, P. Bogaert, avocat, B. Kelly și H. Billson, solicitors)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA)

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei EMA din 25 noiembrie 2015, comunicată reclamantelor la 3 decembrie 2015, de a acorda unui terț accesul la informații privind un medicament de uz veterinar în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), în măsura în care decizia privește informații comerciale confidențiale a căror divulgare va încălca drepturile reclamantelor și în măsura în care decizia este interzisă de dreptul Uniunii;
- obligarea EMA la plata tuturor cheltuielilor aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că documentele în litigiu sunt protejate de articolul 4 alineatul (2) și/sau de articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, datorită unei prezumții generale de confidențialitate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că documentele în litigiu reprezintă, în ansamblul lor, informații comerciale confidențiale care sunt protejate de articolul 4 alineatul (2) din regulamentul menționat.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că divulgarea documentelor ar compromite procesul de luare a deciziilor al EMA.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe neefectuarea unei analize comparative de către EMA, după cum prevede legea.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că rezultatul unei analize comparative adecvate, prevăzute de lege, ar fi fost o decizie de nedivulgare a oricărei părți a documentelor sau cel puțin o decizie de achiesare la revizuirile propuse de reclamante.

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2015 – Hydro Aluminium Rolled Products/Comisia

(Cauza T-737/15)

(2016/C 059/49)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Grevenbroich, Germania) (reprezentanți: U. Karpenstein și K. Dingemann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 264 TFUE, a Deciziei Comisiei din 25 noiembrie 2014 în procedura Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Germania, Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxe pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie, C(2014) 8786 final;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa resurselor de stat

- Reclamanta susține că pârâta a considerat în mod eronat că excepția în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie prevăzută de legea EEG din 2012 ar implica utilizarea unor „resurse de stat” în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Astfel, prelevarea EEG ar fi achitată numai de către persoane private, iar resursele colectate nu ar fi nici ele imputabile statului ca urmare a lipsei de control permanent și, în consecință, a imposibilității de acces efectiv din partea autorităților.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa selectivității

- Reclamanta susține că „norma de compensare specială” (Besondere Ausgleichsregelung, denumită în continuare „BesAR”) nu este selectivă – conform cerințelor articolului 107 alineatul (1) TFUE –, ci constituie o excepție inerentă sistemului de reglementare al Legii EEG.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime

- Reclamanta subliniază că pârâta a determinat-o să nutrească speranțe întemeiate, întrucât, timp de peste 10 ani, a omis să examineze Legea EEG – de care avea cunoștință – în raport cu dreptul la ajutoare. În plus, pârâta ar fi omis să recupereze ajutoare comparabile din alte state membre.

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2015 – Aurubis și alții/Comisia

(Cauza T-738/15)

(2016/C 059/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Aurubis AG (Hamburg, Germania), Aurubis Stolberg GmbH & Co. KG (Stolberg, Germania), Covestro Deutschland AG (Leverkusen, Germania), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Germania), Rheinkalk GmbH (Wülfrath, Germania), Siltronic AG (München, Germania), Vestolit GmbH (Marl, Germania) și Wacker Chemie AG (München) (reprezentanți: C. Arhold și N. Wimmer, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea articolului 3 alineatul (1) din decizia în litigiu
- în măsura în care Comisia constată că reducerile prelevării destinate pentru finanțarea sprijinului acordat electricității produse din surse regenerabile (prelevarea EEG) în cursul anilor 2013 și 2014 în favoarea marilor consumatori de energie (Besondere Ausgleichsregelung, denumită în continuare „BesAR”) constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE și,
- cu titlu subsidiar, în măsura în care Comisia constată că BesAR constituie un ajutor de stat acordat în mod nelegal, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE;
- anularea articolelor 6, 7 și 8 din decizia în litigiu în măsura în care Comisia dispune recuperarea ajutorului și
- obligarea Comisiei la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantele formulează concluzii în sensul anulării în parte a Deciziei (UE) 2015/1585 a Comisiei din 25 noiembrie 2014 privind schema de ajutoare de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Germania, pusă în aplicare de Germania în sprijinul energiei electrice din surse regenerabile și al utilizatorilor mari consumatori de energie, notificată cu numărul C(2014) 8786 final ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv: încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamantele arată că BesAR nu este un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE din cauza lipsei unui transfer al resurselor de stat. În plus, ajutorul nu ar acorda niciun avantaj economic selectiv întreprinderilor mari consumatori de energie.

2. Al doilea motiv: încălcarea articolului 108 TFUE

- Comisia ar fi încălcat articolul 108 TFUE dispunând recuperarea (parțială), întrucât Legea EEG din 2012 ar putea fi calificată cel mult drept ajutor existent, iar nu drept ajutor nou acordat în mod nelegal.

3. Al treilea motiv: încălcarea principiului protecției încrederii legitime

- Reclamantele susțin că recuperarea ajutoarelor pretins acordate în mod nelegal încalcă încrederea legitimă pe care o aveau în legalitatea reglementării naționale și căreia i-a dat naștere în special decizia Comisiei privind Legea EEG din 2000.

4. Al patrulea motiv: încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE coroborat cu articolul 18 din Regulamentul de procedură

- În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamantele reproșează Comisiei că nu a propus Republicii Federale Germania măsuri utile înainte de inițierea procedurii oficiale de investigare.

⁽¹⁾ JO L 250, p. 122.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2015 – Vinnolit/Comisia

(Cauza T-743/15)

(2016/C 059/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Germania) (reprezentant: M. Geipel, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) 2015/1585 a Comisiei din 25 noiembrie 2014 privind schema de ajutoare de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (pusă în aplicare de Germania în sprijinul energiei electrice din surse regenerabile și al utilizatorilor mari consumatori de energie), în special având în vedere constatarea, la articolele 1 și 3, că norma de compensare specială („Besondere Ausgleichsregelung”) prevăzută de Legea EEG din 2012 are calitatea de ajutor și că este incompatibil cu piața internă, precum și obligația vizată la articolele 2, 6 și 7 privind recuperarea parțială a avantajelor acordate în anii 2013 și 2014 de la întreprinderile beneficiare;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv: nu este vorba despre un ajutor în sensul articolului 107 TFUE

Reclamanta susține că plafonarea prelevării EEG prevăzută de Legea germană privind sursele de energie regenerabilă (denumită în continuare „EEG”) în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie constituie o modificare a unui mecanism de compensare de drept civil. Acesta nu ar acorda niciun avantaj provenind din resurse de stat sau care ar fi controlate de stat.

2. Al doilea motiv: lipsa, în orice caz, a unui ajutor nou

Reclamanta adaugă că plafonarea prelevării EEG în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie nu constituie un ajutor nou în sensul articolului 108 TFUE, întrucât Comisia a statuat, în trecut, că mecanismul de finanțare al ajutorului în favoarea energiilor regenerabile în Republica Federală Germania este compatibil cu dreptul ajutoarelor de stat și acesta nu a suferit, de atunci, modificări substanțiale.

3. Al treilea motiv: încălcarea principiului protecției încrederii legitime.

Reclamanta susține că, prin decizia adoptată, Comisia a încălcat încrederea legitimă a întreprinderilor vizate, întrucât aceasta a statuat, în trecut, că mecanismul de finanțare al ajutorului în favoarea energiilor regenerabile în Republica Federală Germania este compatibil cu dreptul ajutoarelor de stat și acesta nu a suferit, de atunci, modificări substanțiale.

4. Al patrulea motiv: lipsa de competență a pârâtei

În sfârșit, reclamanta susține că, prin decizia adoptată, Comisia a depășit competența care îi este conferită prin reducerea în mod nejustificat a marjelor decizionale pe care dreptul primar și derivat le conferă Republicii Federale Germania în structurarea ajutorului în favoarea energiilor regenerabile.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2015 – FH Scorpio/OAPI – Eckes-Granini Group (YO!)

(Cauza T-745/15)

(2016/C 059/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: FH Scorpio (Łódź, Polonia) (reprezentant: R. Rumpel, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Germania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: Marca comunitară figurativă care conține elementul verbal „YO!”- cererea de înregistrare nr. 11 208 436

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 2 octombrie 2015 în cauza R 1546/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Constatarea faptului că acțiunea este fondată;
- anularea deciziei atacate în măsura în care privește înregistrarea mărcii „YO!” nr. 11208436;
- reformarea deciziei atacate în sensul înregistrării mărcii pentru toate produsele și serviciile solicitate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2015 – Biofa/Comisia**(Cauza T-746/15)****(2016/C 059/53)***Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Biofa AG (Münsingen, Germania) (reprezentanți: C. Stallberg și S. Knoblich, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2069 al Comisiei din 17 noiembrie 2015 de autorizare a substanței de bază bicarbonat de sodiu (JO L 301 din 18 noiembrie 2015, p. 42);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la protecția datelor

Datele reclamantei referitoare la produsul său fitosanitar VitiSan[®] beneficiază de protecția prevăzută la articolul 59 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 ⁽¹⁾. În consecință, utilizarea acestor date în vederea aprobării bicarbonatului de sodiu ca substanță de bază încalcă dreptul reclamantei la protecția datelor.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului caracterului subsidiar al procedurii de aprobare a substanțelor de bază

Aprobarea bicarbonatului de sodiu ca substanță de bază încalcă principiul subsidiarității aplicabil în cadrul reglementării fitosanitare, având în vedere că există produsul fitosanitar autorizat VitiSan[®] al reclamantei care conține o substanță activă echivalentă, hidrogencarbonatul de potasiu.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului priorității în cadrul procedurii de aprobare a substanțelor de bază

În aplicarea principiului priorității, cererea de aprobare a bicarbonatului de sodiu ca substanță activă, depusă de reclamantă, blochează aprobarea bicarbonatului de sodiu ca substanță de bază.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al reclamantei

Utilizarea neautorizată a datelor reclamantei în vederea aprobării bicarbonatului de sodiu ca substanță de bază aduce atingere dreptului său de proprietate intelectuală, astfel cum este prevăzut la articolul 17 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului protecției informațiilor comerciale confidențiale

Utilizarea neautorizată a datelor reclamantei în vederea aprobării bicarbonatului de sodiu ca substanță de bază aduce atingere, deopotrivă, protecției informațiilor comerciale confidențiale prevăzută la articolul 7 din cartă.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului general privind egalitatea de tratament

Utilizarea neautorizată a datelor reclamantei în vederea aprobării bicarbonatului de sodiu ca substanță de bază încalcă de asemenea principiul egalității de tratament. În condițiile în care reclamanta a trebuit să efectueze investiții de o amploare considerabilă pentru a colecta datele necesare unei autorizări, acestea au fost utilizate de pârâtă în profitul unor terți care nu au fost obligați să îndeplinească aceste cerințe.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime

În sfârșit, utilizarea neautorizată a datelor reclamantei în vederea aprobării bicarbonatului de sodiu ca substanță de bază conduce la o încălcare a principiului protecției încrederii legitime. Reclamanta s-ar fi putut aștepta în mod legitim ca datele referitoare la produsul fitosanitar VitiSan[®] să fie utilizate numai cu respectarea protecției datelor.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, p. 1).

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2015 – Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft și alții/Comisia

(Cauza T-750/15)

(2016/C 059/54)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Germania), RWE Power AG (Essen, Germania), Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Germania) (reprezentanți: U. Karpenstein, K. Dingemann și M. Kottmann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei C(2014) 5081 final adoptată de Comisie la 23 iulie 2014 în procedura privind ajutorul de stat SA.38632 (2014/N) (ex 2013/NN) – Germania – EEG 2014 – modificarea legii privind energia electrică din surse regenerabile, în măsura în care califică drept ajutor de stat regimul aplicabil instalațiilor existente destinate auto-aprovizionării, vizată de articolul 61 alineatele 3 și 4 din Legea EEG 2014 și în care, la punctul 5 a doua liniuță (p. 75), aceasta nu declară regimul amintit compatibil cu piața internă decât până la 31 decembrie 2017;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv: lipsa unui avantaj selectiv în favoarea anumitor întreprinderi

- Prin intermediul primului motiv, reclamantele susțin că decizia atacată califică în mod greșit regimul aplicabil instalațiilor existente destinate auto-aprovizionării cu electricitate (articolul 61 alineatele 3 și 4 din Legea EEG din 2014) drept măsură selectivă și, prin urmare, ajutor de stat.

2. Al doilea motiv: lipsa resurselor de stat

- Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că ajutorul în favoarea energiei electrice din surse regenerabile finanțat prin suprataxa EEG nu este alimentat prin resurse de stat, ci din resurse private. Nici colectarea, nici utilizarea suprataxe EEG nu ar fi constant sub control public – astfel cum se impune în jurisprudență. Pe de altă parte, dispozițiile în cauză nu ar greva bugetele publice întrucât volumul total al suprataxe EEG nu ar fi diminuat prin scutirea auto-aprovizionării efectuate grație instalațiilor existente.

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2015 – Luxemburg/Comisia

(Cauza T-755/15)

(2016/C 059/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: D. Holderer, agent, și D. Waelbroeck, S. Naudin și A. Steichen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca admisibilă și fondată;
- cu titlu principal, anularea Deciziei Comisiei din 21 octombrie 2015 privind ajutorul de stat SA.38375 pus în aplicare de Marele Ducat al Luxemburgului în favoarea Fiat;
- cu titlu subsidiar, anularea Deciziei Comisiei din 21 octombrie 2015 privind ajutorul de stat SA.38375 pus în aplicare de Marele Ducat al Luxemburgului în favoarea Fiat în măsura în care dispune recuperarea ajutorului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE întrucât Comisia nu ar fi făcut dovada selectivității deciziei fiscale anticipative în litigiu.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE și pe obligația de motivare a Comisiei, întrucât aceasta nu ar fi făcut dovada unui avantaj, nici a unei restrângeri a concurenței.

3. Al treilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe încălcarea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE întrucât Comisia ar fi impus recuperarea ajutorului cu încălcarea principiului securității juridice și a dreptului la apărare.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2015 – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft/OAPI – Federation Internationale des Logis (T)

(Cauza T-756/15)

(2016/C 059/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an der Ruhr, Germania) (reprezentant: H. Prange, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Federation Internationale des Logis (Paris, Franța)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: Marca comunitară verbală „T” – Cererea de înregistrare nr. 11 623 022

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 31 august 2015 în cauza R 2653/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei contestate astfel încât opoziția să fie respinsă în întregime;
- obligarea pârâtului, precum și, dacă este cazul, a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura căii de atac în fața OAPI.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 29 decembrie 2015 – Fiat Chrysler Finance Europe/Comisia

(Cauza T-759/15)

(2016/C 059/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fiat Chrysler Finance Europe (FCFE) (Luxemburg, Luxemburg) (reprezențanți: J. Rodriguez, solicitor, M. Engel și G. Maisto, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii în anulare admisibilă;
- anularea articolelor 1-4 din Decizia Comisiei din data de 21 octombrie 2015 adresată Marelui Ducat al Luxemburgului („Luxemburg”) în cauza SA.38375 (2914/C ex 2014 NN) (denumită în continuare „decizia contestată”);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de FCFE.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă articolul 107 TFUE în măsura în care Comisia a aplicat în mod eronat noțiunea „avantaj selectiv” și a omis să arate că APA [acord de preț în avans] poate denatura concurența.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă articolul 296 alineatul (2) TFUE și obligația de motivare prin faptul că a omis să explice în ce mod desprinde principiul concurenței depline din dreptul Uniunii Europene sau chiar în ce constă acest principiu, precum și prin faptul că a descris în mod superficial efectul APA asupra concurenței.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă principiul securității juridice în măsura în care noua definiție pe care Comisia o dă principiului concurenței depline creează o incertitudine și o confuzie totală în ceea ce privește condițiile în care un acord de preț în avans și chiar orice analiză în materie de prețuri de transfer ar putea încălca normele Uniunii privind ajutoarele de stat.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă principiul protecției încrederii legitime, în măsura în care Comisia a creat o încredere legitimă prin faptul că, în materia ajutoarelor de stat, aceasta evaluează acordurile privind prețurile de transfer în temeiul directivelor OCDE, iar îndepărtarea sa subită de la acestea a încălcat principiul protecției încrederii legitime.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2015 – Țările de Jos/Comisia

(Cauza T-760/15)

(2016/C 059/58)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamant: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman, B. Koopman și M. de Ree, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2015) 7143 a Comisiei din 21 octombrie 2015 privind ajutorul de stat SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) pe care Țările de Jos au pus-o în aplicare în favoarea Starbucks;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe o aplicare eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE întrucât Comisia consideră că „Advanced Pricing Agreement” („APA”) are un caracter selectiv.
 - În primul rând, Comisia nu ar fi dovedit în mod suficient și distinct că este îndeplinit criteriul selectivității.
 - În al doilea rând, în mod eronat, Comisia ar fi luat drept cadru de referință regimul general olandez al impozitului pe profit. Pentru APA, cadrul de referință corect este articolul 8b alineatul 1 din Legea privind impozitul pe profit [Wet op de Vennootschapsbelasting] și Decizia privind prețurile de transfer [Verrekenprijsbesluit]. În APA s-ar fi aplicat pur și simplu acest cadru de referință.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe o aplicare eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia verifică existența unui avantaj întemeindu-se pe principiul de drept al Uniunii al deplinei concurențe. Reclamantul invocă faptul că nu există totuși niciun principiu de drept al Uniunii al deplinei concurențe și că acest principiu nu se aplică în aprecierea ajutoarelor de stat.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe o aplicare eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia consideră că APA conferă un avantaj în favoarea Starbucks Manufacturing EMEA BV ca urmare a alegerii „Transactional Net Margin Method” pentru stabilirea prețului transferurilor.

Comisia ar afirma în mod eronat că metoda convenită în APA nu este o abordare fiabilă a realității pieței. Comisia nu ar dovedi nici că indemnizația plătită către Alki și majorarea prețului de cost al fasolei nu ar avea nicio valoare comercială.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe o aplicare eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia afirmă că APA conferă un avantaj Starbucks Manufacturing EMEA BV ca urmare a modului de aplicare a „Transactional Net Margin Method”.

Comisia ar considera în mod eronat că „Transactional Net Margin Method” convenită în APA este aplicată în mod eronat și determină un avantaj în favoarea Starbucks Manufacturing EMEA BV. Comisia nu ar dovedi în niciun mod că aplicarea mai bună, în opinia acesteia, a „Transactional Net Margin Method” ar conduce la un beneficiu impozabil mai mare și la absența unui avantaj.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe o încălcare a obligației de diligență, întrucât Comisia nu a examinat și nici nu a integrat toate datele relevante în decizie și s-a bazat și pe date anonime sau, cel puțin, pe date care nu au fost niciodată comunicate guvernului olandez.

Ordonanța Tribunalului din 7 decembrie 2015 – Ahrend Furniture/Comisia**(Cauza T-482/15) ⁽¹⁾****(2016/C 059/59)***Limba de procedură: franceza*

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 337, 12.10.2015.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2015 – ZZ/Comisia

(Cauza F-148/15)

(2016/C 059/60)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: P. Vanden Castele, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului EPSO/AD/306/15 – juriști-lingviști de limbă franceză (AD7) de a nu îl admite pe reclamant la faza următoare a concursului din cauza faptului că acesta nu ar avea un nivel de învățământ care corespunde unei formări juridice complete urmate într-o instituție de învățământ superior belgiană, franceză sau luxemburgheză

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziilor de selecție și de numire, adoptate în cadrul „anunțului de concurs general EPSO/AD/306/15 pe bază de dosare și de examene” rezervat pentru „Juriști-lingviști (AD 7) de limbă franceză (FR)” (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, 21 mai 2015), inclusiv decizia, evocată într-un e-mail din 24 septembrie 2015 adresat reclamantului, că „după examinarea candidaturii dumneavoastră, [...] comisia de evaluare din cadrul concursului menționat anterior nu poate să vă admită la faza următoare a concursului.”

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2015 – ZZ/Comisia

(Cauza F-151/15)

(2016/C 059/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei prin care refuză acordarea beneficiului pensiei de urmaș în favoarea reclamantului și repararea prejudiciilor moral și material pe care pretinde că le-a suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Oficiului pentru Administrarea și Plata Drepturilor Individuale din 13 sau 14 aprilie 2015 prin care se refuză acordarea beneficiului pensiei de urmaș în favoarea reclamantului;
 - în măsura necesară, anularea deciziei Comisiei din 15 septembrie 2015 de respingere a reclamației reclamantului din 15 iunie 2015;
 - dispunerea reparării prejudiciului material al reclamantului;
 - dispunerea reparării prejudiciului moral al reclamantului evaluat *ex aequo et bono* la 5 000 de euro;
 - obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO